

" Recht op migratie "

Voor een rechtvaardige solidaire wereld.

Stop het onrecht niet de mensen!

Universele verklaring van de rechten van de mens.

De Algemene Vergadering van de VN proclameert deze Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (UVRM) als het gemeenschappelijk door alle volkeren en alle naties te bereiken ideaal, opdat ieder individu en elk orgaan van de gemeenschap, met deze verklaring voortdurend voor ogen, er naar zal streven door onderwijs en opvoeding de eerbied voor deze rechten en vrijheden te bevorderen, en door vooruitstrevende maatregelen, op nationaal en internationaal terrein, deze rechten algemeen en daadwerkelijk te doen erkennen en toepassen, zowel onder de volkeren van Staten die Lid van de Verenigde Naties zijn, zelf, als onder de volkeren van gebieden, die onder hun jurisdictie staan:

.....

Artikel 3

Een ieder heeft het recht op leven, vrijheid en onschendbaarheid van zijn persoon.

.....

Artikel 5

Niemand zal onderworpen worden aan foltering, noch aan een wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

.....

Artikel 9

Niemand zal onderworpen worden aan willekeurige arrestatie, detentie of verbanning.

.....

Artikel 13

Een ieder heeft het recht zich vrijelijk te verplaatsen en te vertoeven binnen de grenzen van elke Staat. Een ieder heeft het recht welk land ook, met inbegrip van het zijne, te verlaten en naar zijn land terug te keren.

at 14. Een ieder heeft het recht om in andere landen asiel te zoeken en te genieten tegen vervolging.....

.....

INLEIDING

Mooie intentieverklaringen van de VN en haar aangesloten lidstaten. Spijtig genoeg worden ze in de praktijk niet toegepast. Een ieder heeft wel het recht om te vluchten, het recht om asiel te zoeken, maar geen enkel land heeft de plicht om de zoekende toe te laten of asiel te geven. Onbegrijpelijk!
In aanvulling van de UVRM zijn er wel akkoorden afgesloten zoals de "Conventie van Genève.

De acties van allerlei vluchtelingenverenigingen en organisaties van Mensen Zonder Papieren (MZZP) beperken zich de laatste tijd tot een louter gevecht voor papieren.

Daardoor hebben we vorig jaar een unieke kans laten liggen om de vernieuwde asielwetgeving onder vuur te nemen. Vluchtelingenwerk en enkel andere organisaties hebben zich wel geroerd en o.m. verslag uitgebracht in de Kamercommissie ¹ naar aanleiding van de asielwetgeving. De meeste acties beoogden nochtans regularisaties.

De reden dat alles draait rond de regularisaties is wel begrijpelijk: duizenden MZZP leven in de ellende en onzekerheid van de illegaliteit. Sommigen onder hen worden op een willekeurige wijze geregulariseerd en anderen worden, even willekeurig, opgepakt en opgesloten in asielcentra om nadien te worden gedeporteerd. Logisch dat velen, ook wij, zich voor deze mensen willen inzetten.

Het voorbije jaar geloofden velen in een pragmatische aanpak en goed resultaat door het afzwakken van de eisen en door zich te beperken tot het stellen van criteria voor regularisatie. (terwijl voorheen een onmiddellijke regularisatie van alle MZZP door heel wat groepen werd geëist). Men dacht dat de politiek bereid zouden zijn tot een vruchtbaar gesprek en dat dit tot goede resultaten zou leiden voor de MZZP. Voor de zoveelste keer kwam men bedrogen uit. Politiek heeft een eigen wetmatigheid en eigen belangen. Zelfs de PS, een politieke partij uit de meerderheid, die aanvankelijk wel bereid was om de eisen van UDEP, de vereniging voor MZZP geheel of gedeeltelijk te steunen, stemde uiteindelijk toch voor het wetsontwerp Dewael om de regering te depanneren. De PS stemde zelfs niet voor haar eigen wetsvoorstel. De druk van hongerstakingen, manifestaties en kerkasiel hielp niet om een algemene regularisatie af te dwingen, zelfs niet om duidelijke en permanente criteria in de wet op te nemen. De eenzijdige regularisatie van de meer dan 100 MZZP in de St. Bonifaciuskerk te Brussel was een uitzondering, waar Minister P. Dewael en alle politieke partijen onmiddellijk spijt van hadden.

1 *Vluchtelingenwerk Vlaanderen- interventie hoorzitting Kamercommissie BZ 30-5-2006*

Ook tijdens de gesprekken met de politieke partijen de maanden nadien, moest men vaststellen dat er geen politieke wil was voor een algemene regularisatie noch voor duidelijke wettelijke criteria met motivatieplicht en beroepsmogelijkheid. Bijna alle partijen willen in het beste geval een regularisatie van een zo klein mogelijke groep.

Uit deze ervaring besluiten we:

We moeten een kritische analyse maken waarin zowel de grondoorzaken van de grote migratiestromen aanbod komen als een rechtvaardig migratiebeleid waarin het universeel recht op migratie centraal staat. Alleen dat kan een duurzame en rechtvaardige oplossing brengen van het vluchtelingenprobleem.

Onze aandacht en inzet mag daarom niet gefocust blijven op het verkrijgen van een verblijfsvergunning door middel van het asiel of van de regularisaties.

Zonder een ander migratie- en asielbeleid en zonder een beleid van rechtvaardige en duurzame economische en sociale ontwikkeling, zal er geen normale migratiestroom zijn maar zullen miljoenen mensen die tegen hun wil vluchten, blijven komen en zullen we dagelijks actie moeten voeren voor de MZP. Bijna iedereen is overtuigd dat het huidige asiel- en vervolgingsbeleid de vluchtelingenstroom bovendien niet zal stoppen; laten we dan het bijgevoel anders aanpakken.

Een ander migratie- en asielbeleid.

ENKELE VASTSTELLINGEN

Aantal vluchtelingen in de wereld

Het aantal vluchtelingen in de wereld varieerde aanzienlijk van jaar tot jaar. Volgens opgave van de UNHCR² waren er 8,4 miljoen vluchtelingen in 1980, 12 miljoen in 1985, 12 miljoen in 2000, 20,8 miljoen in 2006. Het aantal ontheemden, mensen die op de vlucht zijn binnen hun eigen landsgrenzen wordt nog eens geschat op 25 miljoen. Zo zit Irak met 1,3 miljoen bovenaan de statistieken. Alleen Sudan (5,3 miljoen), Colombia (2,9 miljoen), Uganda (1,7 miljoen) en de Democratische Republiek Congo (1,7 miljoen) tellen nog meer interne vluchtelingen

De meesten vluchtelingen zitten niet in de rijke Westerse landen maar in hun buurlanden die meestal ook arm zijn.

België daarentegen kent slechts enkele tienduizenden vluchtelingen per jaar.

In gans Europa daalden de asielaanvragen van vluchtelingen de laatste 5 jaar spectaculair, in België van zo'n 40.000 naar 12.000 in 2006.³ Ondanks de constante sterke mediabelangstelling voor het asielthema, bevindt België zich nu in een periode waarin het aantal aanvragen eerder gering is en één van de laagste niveaus heeft bereikt sinds 1990.

Officieel waren er in 2006 zo'n 11.957⁴

Het aantal goedgekeurde asielaanvragen is nochtans zeer laag: 3.692 in 2005. Dit cijfer is dan bovendien nog een record (vooral omwille van Tsjetsjeense vluchtelingen) De vorige recordjaren waren 2004 (2.374 erkenningen) en 1997 (1.856 erkenningen).⁵

Dit geeft in totaal voor de laatste 7 jaar 146.024 aanvragen t.o.v. 11.713 goedkeuringen. (Aangezien er weinig exacte gegevens ter beschikking worden gesteld door de DVZ worden de goedgekeurde asielaanvragen door prof Nicolas Perrin⁶ van de UCL geraamd op een evolutie 15 % van de aanvragen.)

Waarover spreken we eigenlijk als we deze cijfers zetten tegenover de totaliteit van vluchtelingen (stromen) over de hele wereld?

Waarom zijn er zoveel vluchtelingen en is er migratie?

De voornaamste redenen zijn: oorlog, interne gewapende conflicten, vervolging van etnische minderheden en armoede. Ook waarschuwen wetenschappers dat het milieu in de toekomst verantwoordelijk zal zijn voor enorme bijkomende vluchtelingenstromen. Zij wijzen op de ontwrichtende gevolgen van de opwarming van de aarde; niet alleen Al Gore in zijn film maar ook Peter Tom Jones⁷ snijdt in zijn laatste boek *Terra Incognita*, goed onderbouwd, dezelfde problematiek aan. De klimaatsverandering zou de zeespiegel doen stijgen met ongeveer 1,8 mm per jaar waardoor in de toekomst ganse delen in de wereld zouden overspoelen. Deze overstromingen, de droogtes en de ziektes die daar het gevolg van zijn zullen zeker zorgen voor nieuwe vluchtelingenstromen. Ook Dirk Barrez⁸ wees daar ook vorig jaar reeds op: "Eind vorige eeuw schatte men het aantal ecologische vluchtelingen op zo'n vijftientwintig miljoen. Die zouden heel snel, in 2010 al, aangroeien tot maar liefst vijftig miljoen, op de vlucht voor erosie en uitputting van de grond, droogte, overstroming, ontbossing of verontreiniging. Wat verder in de tijd ligt de periode waarin de stijging van de zeespiegel alleen al in Bangladesh veertig miljoen inwoners hun te klein geworden land zou kunnen uitjagen.

2 *Refuges by numbers 2006 edition. www.unchr.org*

3 *opiniestuk van Minister Dewael van 4 december 2006 in De Morgen*

4 *gegevens statistiek DVZ*

5 *Gegevens DVZ*

6 *Nicolas Perrin Evolutie van het aantal vreemdelingen in België - Groupe d'étude de Démographie Appliquée Université catholique de Louvain (GédAP-UCL)*

7 *Terra Incognita. Globalisering, ecologie en rechtvaardige duurzaamheid, Peter Tom Jones en Roger Jacobs*

8 *Dirk Barrez in Palanieuwsbrief 35 op www.globalsociety.be.*

Migratie en vluchtelingen en vreemdelingen.

Vooraf een paar cijfers over de vreemdelingen in België.

In tegenstelling tot wat velen denken is het percentage vreemdelingen in België geen 30 of 40 % zoals sommigen in een bevraging meedeelden.

Vanaf 1981 stagneert het aantal vreemdelingen en gaat zelfs lichtjes dalen, waarbij korte periodes van groei werden afgewisseld met bruuske periodes van daling. Op 1 januari 1981 telden wij 904.000 vreemdelingen. Op 1 januari 2005 waren er nog 870.000 vreemdelingen en op 1-1-2007 waren er weer 932.161 vreemdelingen. Op een bevolking van zo'n 10,5 miljoen inwoners is dat slechts een 8,2 %.

Als we daar de vreemdelingen uit de oude 15 EU staten (Italië, Frankrijk, Spanje , Duitsland....) aftrekken die toch 68 % van onze vreemdelingen vertegenwoordigen, dan blijven er maar een 278.500 over of slechts 2,65 % van de Belgische bevolking.⁹

Migratie is niet nieuw. Zowat alle volkeren in Europa komen voort uit migraties naar deze contreien vóór, tijdens en na het Romeinse bestuur alhier. In de zeventiende eeuw emigreerden Franse Hugenoten naar de Nederlanden om aan de inquisitie te ontkomen, in de periode 1845-1850 waren het honderdduizenden Ieren die aan de hongerdood probeerden te ontsnappen door emigratie, de huidige bevolking van de 'Nieuwe Wereld' (Amerika) is een puur immigratieproduct ..

We kunnen echter wel vaststellen dat de richting van de belangrijkste migratiestromen omgekeerd is sinds de jaren vijftig van de vorige eeuw. De kolonisatie betekende een beweging vanuit Europa naar het Zuiden en het Oosten, terwijl met de "invoer" van Italiaanse, Turkse en Marokkaanse arbeidskracht na de Tweede Wereldoorlog de omgekeerde tendens werd ingezet.

In 1974 werd een migratiestop afgekondigd en kwamen er asielwetten om nog enkel de "politieke vluchtelingen" die onder de conventie van Genève vielen, toe te laten.

De vluchtelingen-asielzoekers in België beantwoorden misschien niet altijd aan de wettelijke bepalingen van een "vluchteling", maar we moeten toch vaststellen dat ze veelal afkomstig zijn uit regio's die de laatste tijd tot de meest onstabiele en gewelddadige ter wereld behoren (Congo, Rusland (met name Tsjetsjenië), Irak, Servië en Kosovo, Nepal...) en dat het verkeerd is om hen enkel als economische migranten te bestempelen. Er zijn wellicht misbruiken onder de aanvragen, maar dat is geen reden om alle asielaanvragers van fraude te verdenken.

Het strikt (soms niet correct) toepassen van de Conventie van Genève, veroorzaakt tot op vandaag grote problemen en zorgt voor tienduizenden MZP

Om deze moeilijkheden te begrijpen is een terugblik nuttig.¹⁰

Sinds de bevrijding van Europa, onderscheiden we vier fases in de Europese migratiepolitiek

1) van 1945 tot 1974. De jaren van bloei. Er is geen werkloosheid en Noord -Europa komt werkkrachten te kort. België laat, net als andere landen, de arbeidsmigranten met treinen aanrukken. Hun gezinnen zullen volgen. Sommigen zien er ook onmiddellijk een middel in om 'onze demografie' voldoende dynamiek te bezorgen. Om het met een boutade te zeggen: elke nieuwkomer brengt met zijn werkkraft ook zijn nageslacht mee.

2) van 1974 tot 1983. Wie oliecrisis zegt, denkt economische crisis. Massawerkloosheid doet voor het eerst sinds lang zijn intrede. De arbeidsmigratie wordt stil gelegd: een migratiestop wordt ingevoerd in 1974. Men begint zich heel voorzichtig te bekommeren om de integratie van diegenen die in de vorige fase zijn gekomen en niet meer terug zullen keren. Het aantal nieuwe migranten naar België daalt en in 1983 is er zelfs een negatief migratiesaldo.

3) van 1983 tot 1999. Een nieuwe migratiecyclus zet zich door, die niemand leek te hebben voorspeld. Het migratiesaldo wordt snel weer positief om vanaf 1988 cijfers te bereiken die even hoog liggen als deze van 68-74 (ongeveer 20.000 per jaar). Gezinshereniging vormt de voornaamste legale migratiestroom. Daarnaast is er ook een forse stijging van asielaanvragen: voor België stijgt dat van 2.000 in 1983 tot 42.000 in het jaar 2000. Om deze niet gewenst toestroom te beperken, ontwikkelden de Europese staten de 'nul - migratie'-retoriek. De retoriek haalt het nooit van de migratiecyclus zelf, die is wat hij is. Tijdens deze periode stijgt het aantal mensen zonder wettig verblijf navenant en meerdere landen, waaronder België, regulariseren op grote schaal hun 'sans papiers'.

4) van 2000 tot vandaag. Europa, gesterkt door een voorzichtige economische herleving, stopt officieel haar 'nul-migratie'-retoriek. Er zijn sectoren waar de werkgevers klagen over het tekort aan arbeidskrachten en ze oefenen druk uit om opnieuw buitenlandse arbeidsmigranten te mogen aantrekken. De Europese Instellingen blijken niet doof voor dit verzoek en na een periode van vijftientig jaar lijkt Europa de economische en demografische voordelen van immigratie te herontdekken. Sinds 2000 het begin van deze laatste fase, werd echter nog geen enkel effect gevoeld van

9 *Nicolas Perrin Evolutie van het aantal vreemdelingen in België - Groupe d'étude de Démographie Appliquée Université catholique de Louvain (GéDAP-UCL)*

10 Nota "Waarom Europa geen migratiebeleid heeft- www.diversiteit.be

deze wens om opnieuw een open migratiebeleid te voeren. Hoe komt dat ?

De actuele situatie verschilt helemaal van deze voor 1974. In die tijd was er zowat volledige tewerkstelling en bestond er een brede maatschappelijke consensus pro arbeidsmigratie. De bescheiden economische heropleving van eind de jaren negentig heeft geen effect gehad op de Europese werkloosheidscijfers, die blijven stijgen. In België zijn er op dit ogenblik 50.000 vacante betrekkingen en 600.000 werklozen, waaronder veel nakomelingen van de migratiestromen van de vorige fases.

Begin jaren '90 raakte migratie in een stroomversnelling. De stichting Evert Vermeer ¹¹ zet de belangrijkste ontwikkelingen op een rijtje:

- a) De verschillen tussen arm en rijk in de wereld zijn sinds WO II op veel plekken toegenomen, en de vooruitzichten op verbetering zijn afgenomen. Velen hopen op een beter leven in bijvoorbeeld Europa.
- b) Door de media is de rijkdom van het Westen zichtbaarder geworden en lijken de mogelijkheden tot het verwerven van die rijkdom hier voor het oprapen te liggen.
- c) Volgmigratie neemt toe: de gastarbeiders die tot de jaren '70 naar België en Europa gehaald werden om hier goedkoop arbeid te verrichten, betraden de onbekende paden verkenden de paden die voor familierelaties, vrienden en bekenden uit het thuisland inmiddels makkelijk na te volgen zijn.
- d) Het westerse protectionisme roept migratiestromen op. België en Europa beschermen de eigen economie en dat gaat voor een groot deel ten koste van arme landen, bijvoorbeeld door de enorme landbouwsubsidies. Dat levert migratie en de economische ontwikkeling in arme landen stagneert daardoor.
- e) Delen van de Belgische en Europese economieën kunnen niet overleven zonder goedkope arbeidsmigranten. Of het nu gaat om fruitplukkers, de bouw, de horeca of huishoudelijk personeel, individuele gezinnen en ondernemers maken gebruik (soms misbruik) van illegale arbeidsmigranten, omdat ze zo goedkoop zijn.
- f) Kennismigratie neemt toe, maar Nederlandse kennisinstellingen en bedrijven hebben moeite om hoogopgeleid personeel voor hun onderzoeksafdelingen te vinden.
- g) Circulaire illegale migratie neemt toe. Veel nieuwe groepen migranten komen niet naar Europa om zich definitief te vestigen. Er zijn bijvoorbeeld aanzienlijke groepen West-Afrikanen die een tijdje in Europa werken of een handeltje opzetten en dan weer teruggaan.

Besluit:

1. Bij deze opsomming kan men een paar bedenkingen maken

- Er is ook nog de agressieve handelspolitiek van het Westen. De vleesproductie in Afrika zelf gaat niet kapot omdat ze niet voldoende kunnen exporteren naar hier door een zogezegd Europees protectionisme, maar door de agressieve invoer van Europees vlees in Afrika. De Ecuadoranen dan: de structurele aanpassingsmaatregelen waartoe het IMF Ecuador verplichtte en het dictaat van deze instelling om subsidies af te schaffen in sociale sectoren zoals onderwijs, gezondheidszorg e.a., heeft tienduizenden Ecuadoranen alle perspectief ontnomen. De Europese Unie verhoogde fors de invoerheffingen voor Ecuadoraanse bananen waardoor tienduizenden Ecuadoranen hun job in de bananensector verloren en hen er toe dwong elders in de wereld kansen te gaan zoeken?

- Is het wel zo dat de Westerse kennisinstellingen mensen moeten aantrekken, of danken ze er eerder af?

- Er is ook veel migratie omwille van onveiligheid/oorlog, soms als direct gevolg van de Westerse politiek.

2. Migratie is van alle tijden en dit zal waarschijnlijk zo blijven, ondanks alle maatregelen die men neemt om mensen af te stoppen. De voorbije eeuwen zijn honderden miljoenen mensen naar een ander land gemigreerd om elders hun geluk te beproeven. Ook wij Vlamingen hebben dit in het verleden gedaan, omwille van armoede, overbevolking of oorlogsdreiging. Niet alleen in het verleden migreerden we, ook vandaag zijn er nog steeds elk jaar zo'n 20.000 Belgen die emigreren.¹²

STANDPUNT

1. Niet de migranten, de vluchtelingen, maar het migratiebeleid is het probleem.

In een bijdrage naar aanleiding van de hongerstaking van mensen zonder papieren. in Leuven in 2006 schreef Bart Capéau ¹³ in juli II. een referentie die goed weergeeft hoe het probleem van de vluchtelingen geëvolueerd is in België sinds de migratiestop.

Migratiestop in 1974

" In 1974 kwam een zogenaamde migratiestop. De migranten die mee hadden gewerkt aan de reconstructie van Europa na de tweede wereldoorlog, werden feestelijk bedankt. Voortaan moesten we in de eerste plaats zelf ons hoofd boven water zien te houden. We waren niet meer rijk genoeg om het brood nog te delen met die armere landen. Wij konden toch niet de economische miserie van de hele wereld op onze nek laden zeker? De Europese staten reageerden daarop door terug het recht op de vluchtelingenstatus in eigen handen te nemen en zelf weer te bepalen wie wel en niet onder de conventie van Geneve viel: het discours over de echte

11 Stichting Evert Vermeer Nederland " wereld in beweging " 2003

12 Statistiek op de website van binnenlandse zaken

13 Bart Capéau, licentiaat Filosofie en onderzoeker aan het centrum van economische studies KUL

en de valse vluchteling werd geboren.

Nu 10 000 vrijwillige uitwijzingen per jaar

Van zo gauw je er van uitgaat dat er echte en slechte vluchtelingen zijn, dan rijst de vraag wat er dan wel met de slechteriken dient te gebeuren. Men stak ze eerst in de gewone gevangenissen, om ze nadien te repatriëren. De protestgolf die volgde op de gewelddadige dood van Semira, noopte de regering om haar uitwijzingsbeleid anders aan te pakken. Een kille kosten-baten analyse werd gemaakt. Het bleek makkelijker om pas aangekomen asielzoekers en migranten te repatriëren als men er maar in slaagde hen voldoende te isoleren en controleren in het begin van de asielpcedure. Om hen te controleren, worden vluchtelingen voortaan verplicht om tijdens de asielpcedure te verblijven in speciale open centra. Er staat geen prikkeldraad rond. Dat hoeft niet meer (ook al gaat de deur wel op slot 's avonds). Wie er drie dagen niet meer komt opdagen verliest zelfs zijn of haar plaats, maar moet wel zien te overleven van de hemelse dauw. De beslissingen worden nu reeds zeer snel genomen. Binnen enkele maanden is voor de meeste mensen een definitieve beslissing genomen en ligt het ticket naar land van herkomst of een ander land in de buurt klaar. Wat met bruut geweld in 1998 niet kon bereikt worden, blijkt nu met de stille trom wel te lukken: de kaap van de 10.000 uitwijzingen per jaar is inmiddels al bereikt.

Buiten de eenzame vrijwilliger die nog eens af en toe in de luchthaven rondhangt in een poging er eentje tegen te houden, lijkt geen kat er nog van wakker te liggen.

Tekort aan arbeiders?

Stilletjes aan, maar vastberaden wordt de roep om nieuwe migranten vanuit de burgerij weer groter. Ook verschillende politici pleiten reeds voor nieuwe migratie met quota's en dan gericht op onze eigen noden en knelpuntberoepen.

Er vallen natuurlijk verschillende strekkingen en stromingen op te merken. Sommigen willen de toestand maar wat graag behouden zoals die nu is: de migranten zonder verblijfsvergunning zijn goedkope arbeidskrachten. Onder meer de textiel, horeca, de fruitpluk en de nachtwinkels en andere avondshoppingsectoren maken gretig hiervan gebruik. Anderen willen een minimum aan regularisatie. Met de uitbreiding van de Europese unie met landen uit Oost-Europa komt er alvast een hele groep mensen ter beschikking, die vroeger nog doorheen de asielpcedure moesten, maar nu om te werken naar hier mogen komen.

Veel willekeurige en algemene Regularisaties over heel Europa in de laatste 10 jaar.

En dan zijn er de mensen zonder wettige verblijfspapieren die hier nu al zijn. Het is allicht niet iedereen opgevallen, maar regulariseren is nogal in de mode de laatste tijd in Europa. In Frankrijk en Spanje volgen massale regularisaties elkaar op en ook Nederland maakt zich klaar voor een "generaal pardon". België regulariseerde in het jaar 2000 een paar tienduizend mensen door middel van een speciale wet. Die criteria zijn nu nog een basis waarop er permanent wordt geregulariseerd. Vandaag wordt een kerkbezetter in Anderlecht gearresteerd en overgebracht naar Steenokkerzeel. Drie maand later krijgt ze alsnog papieren. (zie ook de vele andere voorbeelden verder in deze tekst)

Het is een feit dat alle criteria steeds als voorwaarde hebben gediend op basis waarvan men in aanmerking KAN komen voor regularisering. Het is NIET zo dat men NIET KAN geregulariseerd worden indien men aan deze criteria NIET voldoet. En het zijn niet de criteria die de doorslag geven bij de beslissing. ..."

Caritas geeft in een uitvoerig document¹⁴ wel een ganse reeks voorbeelden van "buitengewone omstandigheden" die door de dienst vreemdelingenzaken (DVZ) niet ontvankelijk worden geacht. Zonder duidelijke criteria blijft het nochtans onmogelijk te zeggen wie WEL in aanmerking komt.

2. Een rechtvaardige en solidaire wereld. Stop het onrecht, niet de mensen!

We vertrekken van de Universele verklaring van de rechten van de mens (UVRM). Concreet kunnen we dat als volgt vertalen: " Elke mens op aarde heeft het recht op een menswaardig bestaan. Als hij dit niet ter plaatse kan vinden, omwille van oorlog, genocide, vervolging wegens ras, godsdienst of politieke overtuiging, of omwille van extreme armoede en ellende, of om welke reden ook, is het zijn recht, en zelfs zijn plicht tegenover zijn gezin, om te vluchten en dat menswaardig bestaan elders te zoeken."

Bijna iedereen onderschrijft deze opvatting alleen stellen we vast dat als we vragen naar waar deze mensen dan mogen vluchten, het antwoord meestal is : "overall maar niet naar het rijke Westen."

Dit kan voor ons niet. Het aanvaarden van het algemeen principe houdt voor ons in dat men er de consequenties uit trekt en de vluchtelingen ook naar Europa en naar ons land kunnen komen.

Daarover kan er geen discussie zijn. De enige discussie moet gaan over hoe we die opvang gaan organiseren. Het kan toch niet dat Europa aan de ene kant probeert om de mensen met vaardigheden te rekruteren, aan de andere kant het alsmaar moeilijker maken voor asielzoekers om hun landen binnen te komen. Het resultaat is dat immigranten verstikken in containers, dat bootvluchtelingen verdrinken, en tienduizenden moeten trachten te overleven in onmenselijke omstandigheden.

Het optrekken van grenzen en het opstellen van criteria wie binnen mag en wie niet is een recht van een staat. De grote vraag blijft of dit recht primeert op het universele recht van migratie en het recht van elke mens op een menswaardig bestaan.

Dit is meer dan een juridische kwestie, dit is een ethische zaak.

Wanneer er een principieel standpunt is ingenomen komen er natuurlijke praktische problemen bij de

¹⁴ Zie uitvoerige kritiek over willekeur bij regularisatie in het speciaal dossier dat Caritas uitgaf in juni 2006

toepassing ervan. Die problemen kunnen geen aanleiding geven tot het laten vallen of niet toepassen van je principiële standpunt. Praktische problemen zijn er om opgelost te worden; parlementairen zijn gekozen en betaald om dit werk te doen.

Argumenten voor open grenzen ¹⁵

• **Het ethisch principe zou reeds voldoende moeten zijn om elk rechtgeearde mens te overtuigen van open grenzen.**

Elk weldenkend mens aanvaardt dat er zoiets bestaat als universele basisrechten. Ze zijn bovendien verankerd in de UVRM.

Naast de klassieke burgerrechten erkent men vrij algemeen sociaal economisch rechten zoals het recht op voedsel, huisvesting, noodzakelijke medische hulp, een normaal gezinsleven, opvoeding en onderwijs van redelijke kwaliteit. Sommigen menen zelfs dat deze laatste rechten primeren op het eigendomsrecht. We kunnen ons niet indenken dat men de stelling zou verdedigen dat het recht op een menselijk bestaan niet primeert op de bureaucratische eis dat men overal en te allen tijde de juiste papieren moet kunnen voorleggen.

Als men open grenzen weigert, wordt men gedwongen mensen op te jagen en op te sluiten die geen andere misdaad hebben gepleegd dan dat ze niet over de gepaste documenten beschikken. Dat gaat in tegen onze spontane ethische intuïties.

Bovendien dringt de huidige, zeer restrictieve politiek onvermijdelijk een groot aantal mensen in de illegaliteit. Laten we ons geen illusies maken: ook al trekt men muren op tot aan de wolken, migranten zullen blijven komen. In een wereld met zoveel mobiliteit is dit niet tegen te houden.

Zelfs de liberalen zien dit in. In haar congres van 10 februari 2007 stemde de nieuwe OpenVLD volgende tekst: " *Migratie is van alle tijden. Maar het is duidelijk dat de migratiestromen in een geglobaliseerde wereld alleen maar toenemen. De VLD vindt migratie geen negatief of bedreigend fenomeen. Mensen die naar hier willen komen om te werken, dragen bij tot onze welvaart. Daarom moeten er andere mogelijkheden zijn om zich in ons land te vestigen.*"

Spijtig dat de intentie van de VLD van "open maatschappij" onmiddellijk wordt "gesloten" door alleen te pleiten voor economische migratie en dan nog binnen *quota*.

Catherine de Wenden, directeur onderzoek bij het CERI (een in Parijs gevestigd centrum voor internationaal onderzoek), merkte tijdens een hoorzitting van het comité van de regio's van de EU in 25-9-2003 op dat het "voor de EU nu de kunst is om een middenweg te vinden tussen de huiverige publieke opinie, de behoefte aan arbeidskrachten, de vooruitzichten wat betreft bevolkingsgroei en het nakomen van internationale verplichtingen." Bij dat laatste moet worden gedacht aan mensenrechten, recht op asiel, recht op een gezinsleven, het voorkomen van hersenvlucht en afspraken met landen van herkomst over samenwerking en ontwikkelingssteun. "Tegelijkertijd komt er steeds meer aandacht voor het recht zich vrij te verplaatsen," aldus de Wenden. "Het besef dat de Europese landen mensen niet alsmaar in hun bewegingsvrijheid kunnen beperken, begint op steeds grotere schaal door te dringen. Niet alleen bij mensenrechtenbewegingen, maar ook in het bedrijfsleven. Het is zó moeilijk geworden een ander land binnen te komen dat er voorzichtig wordt gepleit voor een 'recht op migratie', ook al wordt het recht om het vaderland of een ander land te verlaten wereldwijd nog altijd slechts op beperkte schaal in acht genomen. Men kan zich afvragen of het wel goed is dat de EU haar grenzen sluit, aangezien dit schadelijke effecten heeft en indruist tegen de economische en demografische behoeften van Europa." ¹⁶

In feite is er nu al sprake van vrije migratie, maar voor een beperkte elite.

Zakenlieden, de Westerse toeristen, studenten of universitaire docenten: allemaal zwerven ze voor kortere of langere tijd over de aardbol, vestigen zich kort of lang in andere landen. Dat vindt iedereen de normaalste zaak van de wereld, en het leidt tot prachtige bespiegelingen over de mens die geen wortels meer kent, of tot opgetogen verhalen over de culturele verrijking die men opdoet, de interessante contacten die ontstaan of de economische positieverbetering die het oplevert. Mensen gaan puur voor de lol, het avontuur, of uit professionele interesse een paar jaar elders leven; het valt niet in te zien waarom dat een recht is dat voorbehouden zou moeten zijn aan een select Westers gezelschap.

• **Er zijn bovendien nog bijkomende praktische redenen om te pleiten voor "open grenzen".**

- Migratie was er altijd al.

Denk maar aan de Europese migratie naar Amerika of aan de naoorlogse migraties in Europa. In het begin veroorzaakt dit spanningen, maar achteraf blijkt telkens weer dat die op enkele generaties tijd verwerkt worden. Toen enkele jaren geleden de interne grenzen binnen de Europese Gemeenschap werden geopend, kwamen er ook allerlei onheilvoorspellingen: de rijkere landen van Noord-Europa zouden overspoeld worden door mensen uit het armere Zuid-Europa. Zoveel jaar later blijkt dat best mee te vallen. Bovendien wijzigt de

¹⁵ *Vele van deze argumenten, voor en tegen, vind je ook op de een of andere vorm terug bij auteurs die pleiten voor "open grenzen" al heeft niet iedereen dezelfde motieven daarvoor. Lees o.m. Vrije migratie - De Gazet van Antwerpen, november 2002- Anne Provoost en Manu Claeys, / Johan Norberg speech, 25 September 2003 website: www.liberales.be / en Toon Vandeveld, hoogleraar ethiek aan de KUL. In aprilnummer 1/1999 van Ethische perspectieven en Ludo Abicht in samenleving en politiek 6/1999*

¹⁶ *Persmededeling Europese unie 25-9-2003*

mentaliteit vrij vlug: vroeger hadden we schrik dat er te veel Spanjaarden en Grieken zouden komen, gisteren waren Polen en Roemenen vluchtelingen en ongewenst, vandaag zijn ze bij de EU en welkom. Zo zal het binnen enkele jaren ook vergaan met nog andere landen van Oost-Europeaan en met Turkije. Het is de niet gewilde migratie (mensen die moeten vluchten om ergens anders een menswaardig bestaan te vinden) die nu massaal is. De ongewilde migratie omwille van hongersnood, oorlog, enz... moet voorkomen worden. (zie verder)

- Het komt de migranten en hun land ten goede.

Volgens de Wereldbank zenden buitenlandse arbeiders elk jaar 70 miljard dollar naar vrienden en familieleden wat de ontwikkeling in het land van herkomst ten goede komt. En het echte cijfer kan veel hoger zijn aangezien een groot deel ervan via informele kanalen wordt verzonden. Sommige studies suggereren 200 miljard dollar, jaarlijks. Dit is viermaal meer dan alle westerse landen elk jaar in ontwikkelingssamenwerking investeren. Waarom denk je bv. dat Rusland besloot om 5 miljoen vreemdelingen te regulariseren? Omdat ze met deze maatregel een einde wou brengen aan de illegale geldstromen die elk jaar het land verlaten. Het gaat hier over 7,6 miljard euro die per jaar uit het land verdwijnt.¹⁷

- Migranten houden onze welvaart in stand.

In een artikel ¹⁸ stelt van Carlos Alfieri dat de migranten de afgelopen tien jaar verantwoordelijk zijn geweest voor 2% van de jaarlijkse economische groei. Tussen 1995 en 2005 is de bevolking in Europa aangegroeid met 15,7 milj. mensen waarvan 12 milj. migranten. In Spanje is er op dit ogenblik veel commotie rond de bootvluchtelingen via de Canarische eilanden. Temidden van de onrust rond illegalen en die toenemende stroom van vluchtelingen vermeldt Carlos Alfieri een nieuwe studie van de Caixa Catalunya die een ander geluid laat horen. "Immigratie is verantwoordelijk voor meer dan 50 procent van de nieuwe werkgelegenheid in Spanje", zegt Raquel Vázquez, econoom en hoofd onderzoek van de Caixa Catalunya. "De invloed van immigranten is van doorslaggevend belang voor het verbruik van consumptiegoederen en de vraag naar huizen. Factoren die, zoals bekend, de twee steunpilaren zijn van de groei van het bruto binnenlands product".

- De kost van de bewaking van grenzen, van gesloten centra, en van andere middelen om de vluchtelingen tegen te houden of te deporteren is zeer hoog.

Alleen al de gesloten centra zijn een zware kost voor de bevolking. In het budget voor 2006 is 12 miljoen uitgetrokken voor de gesloten centra (11 miljoen in 2005 en 10 miljoen in 2004). In het activiteitenprogramma 2004 van de Dienst Vreemdelingenzaken is er ook melding van een verhoging van de dagelijkse kosten voor de detentie van een persoon in een gesloten centrum: "In 2003 bedroegen deze kosten 37,5 euro tegenover 38,10 euro in 2004".¹⁹

- Het is ook een vorm van solidariteit.

Zuster Jeanne Devos ²⁰ pleitte onlangs nog op de TV voor een dringende globalisering van de solidariteit. Is het opnemen van vervolgd, verdrukten, daklozen en hongerigen niet de meest tastbare vorm van solidariteit die we kunnen opbrengen? Solidariteit kan natuurlijk wel in eigen vlees snijden. Het pleidooi voor het gesloten houden van de grenzen is meer geïnspireerd door heimelijk eigenbelang dan door eerbare motieven. We gaan akkoord dat "de ethische eis van solidariteit nooit kan betekenen dat mensen als individu of als groep worden gedwongen om zich te ruïneren of hun levenswijze zo drastisch te veranderen dat hun identiteit erdoor teloor gaat" zoals Toon Vandeveld ²¹schrijft. Dit kan evenwel geen argument zijn om geen solidariteit op te brengen noch om onze levenswijze aan te passen. Solidariteit zal wel grenzen hebben maar het is vooral de vraag waar we die grens leggen. Een debat en de concrete maatregelen zullen uitwijzen hoever onze solidariteit reikt en in welke mate we wel bereid zijn onze levensstijl aan te passen, nodig voor die solidariteit en voor een leefbare wereld. Alleen al omwille van het milieu zullen we verplicht zijn ons consumptiepatroon en productiewijze aan te passen.

- De migratie kan misschien een onderdeel zijn om de gevolgen van de vergrijzing tegen te gaan. Alhoewel.

De EU-landen zullen in de problemen raken door de dalende geboortecijfers en de toenemende vergrijzing. Spanje en Italië zullen tegen 2050 een kwart van hun bevolking verliezen. Vandaag hebben wij 35 gepensioneerden per 100 werkenden in de EU, in 2050 zullen we 75 gepensioneerden hebben per 100 werkenden. De gemiddelde leeftijd zal 53 jaar zijn.

Maar we moeten nochtans opletten om als vast te aanvaarden dat migratie dat probleem zou oplossen. Het vergrijzingsprobleem is niet te herleiden tot een daling van de bevolking, het zal gaan over de effectief werkende bevolking en die zou zelfs kunnen stijgen.²²

Eerst zullen we een ander tewerkstellingsbeleid moeten voeren. We hebben nog een reserve aan jongeren, ongeschoolden, vrouwen en alloctonen die we te werk kunnen stellen. Daarnaast mogen we niet in de val te trappen van vele neoliberalen die ook pleiten voor open grenzen maar om de migranten hier dan te laten werken aan hongerlonen of geen of slechte sociale zekerheid.

Carlos Martin, econoom van de grootste Spaanse vakbond waarschuwde daarvoor: " De lage lonen versterken wel het economisch model in Spanje maar dat model betekent voedsel vandaag en hongersnood morgen.

17 *De Morgen* 06-01-2007

18 *maandblad Esmeraldas* jan 2007

19 *Rapport over de gesloten centra, opgemaakt door NGO's okt 2006 zie www.vluchtelingenwerk.be*

20 *Zuster Jeanne Devos werkt in India in de sloppenwijken en werd in 2005 genomineerd voor de Nobelprijs*

21 *www.ethics.be Ethische perspectieven 9 Migranten en Vluchtelingen*

22 *Gibert De Swert " Over vergrijzing en langer werken"*

Sommigen kunnen hierdoor wel en fortuin vergaren, vooral door het gebruik van illegale werkrachten, maar een echte competitieve economie vereist baanzekerheid, onderzoek, innovatie en arbeidskrachten die voortdurend gevormd zijn”²³

- Het is onrechtvaardig om de last van de miljoenen vluchtelingen op de buurlanden van de reeds zeer getroffen landen te leggen. Zij zijn meestal ook arm en veel minder in staat om die lasten te dragen dan wij.

We moeten bovendien in rekening brengen dat het Westen nog een schuld te vereffenen heeft met zijn vroegere koloniale landen. Het westen heeft zijn rijkdom opgebouwd ten koste van hen.

Zijn er ook argumenten tegen “open grenzen” ?

Ja, maar ze mogen niet opwegen, en wegen ook niet op, tegenover het recht op migratie. Het is niet omdat er bij “open grenzen” heel wat praktische problemen kunnen volgen dat we onze houding en zienswijze zouden moeten aanpassen. Ons standpunt is fundamenteel en ethisch te belangrijk. Praktische problemen zijn er om opgelost te worden. Het enige dat elk logisch mens kan aanvaarden dat open grenzen niet onmiddellijk kan worden toegepast en in stappen zal moeten gebeuren. **Dat houdt wel in dat men die stappen zet en dit argument niet gebruikt om niets te doen!**

De meest gehoorde tegenargumenten.

Vele van de volgende tegenargumenten hebben we al gedeeltelijk weerlegd in de argumenten pro. We hernemen nochtans even de voornaamste tegenargumenten en geven er een antwoord op.

- Het openzetten van de grenzen zal een massaal aanzuigefect hebben zodat ons land door miljoenen wordt overstroomd.

Dit is een mythe, een loze bewering. Zelfs toen onze asielwetgeving zagezegd nog soepel was, kwam de meerderheid ook niet naar België.

Als we zorgen dat een normaal menselijk leven mogelijk is in hun thuisland zullen de mensen ginder blijven. Waarom verlaten ze nu hun familie en vrienden en soms hun vrouw en kinderen, om hier jaren in ellende te leven omwille van de hoop op beter, als er een menswaardig bestaan mogelijk zou zijn in hun thuisland?

We zien nu reeds dat de meeste vluchtelingen naar de buurlanden van de vluchtelingen gaan.

Van overbevolking kunnen we bij ons, en zeker in Europa in haar totaliteit, niet spreken. Daarvoor moeten we in de wereld vooral kijken naar de grote wereldsteden zoals New York, Buenos Aires, Beijing, Singapore, Moskou, Mumbai, Riyad of Johannesburg. Bovendien is het een veronderstelling en een bewering om de mensen schrik aan te jagen. De dag dat het hier echt vol zou zijn, zouden nieuwkomers hier geen plek vinden en vanzelf weggaan. Vooraleer we overbevolkt zijn zullen we eerst nog vele migranten nodig hebben om onze bevolking in stand te houden.

Het United Nations Population Fund (UNFPA) schat dat om de bevolking in de EU tot 2050 op zijn huidig niveau te houden, er jaarlijks 1,6 miljoen immigranten moeten bijkomen. Om een stabiel evenwicht te krijgen tussen werkenden en gepensioneerden zou de EU elk jaar zelfs 13,5 miljoen immigranten moeten binnenlaten. Eén van de grootste problemen met immigratiebeperking is dat het mensen dwingt om hier permanent te komen wonen

Tot slot moeten duurzame ontwikkeling en ontwapening zorgen dat de vluchtelingen niet meer onnodig massaal hoeven te komen.

We mogen toch ook niet vergeten dat we reeds zo'n debat hebben gehad naar aanleiding van de uitbreiding van de EU. Vroeger voorspelde men ook allerlei onheil als de Spanjaarden en Portugezen zouden komen, nadien de Polen en Tsjechen en gisteren nog kon het niet dat Roemenen of Bulgaren ons land zouden binnenkomen. Vandaag, omwille van formalistische regels kunnen al deze mensen wel komen en zien we dat al het voorspelde onheil achter wegen is gebleven.

Het blijft ook een cruciale en ethische vraag waarom men onderscheid maakt tussen soorten vluchtelingen, tussen soorten mensen en tussen soorten migratie naargelang hun afkomst of naargelang de oorzaak van hun migratie.

- De kwestie ligt gevoelig met het VB en zal de andere democratische partijen stemmen kosten.

Dergelijk argument is ethisch niet ter zake en daar wensen we geen woorden aan te verspillen.

Bovendien is het nog maar de vraag of de partijen die zich duidelijk profileren als partij die opkomt voor de armsten in de wereld, stemmen zullen verliezen, zie hierna.

- Er is geen draagvlak voor bij de meerderheid; de burgers in de rijke landen zijn tegen open grenzen.

Ook dit is een argument waar we geen rekening kunnen mee houden. Politici komen heel dikwijls af met drogredenen en beweringen. Dit is er zo een. Ten eerste is het niet bewezen dat de bevolking daar niet achter staat. De solidariteit die we vaststelden in het voorbije jaar geeft ons andere aanduidingen. Ten tweede moeten we soms zelf zorgen voor dat draagvlak. Om het met de woorden van G. Verhofstadt te zeggen: "soms is het ook de taak van de politici om de burger niet naar de mond te praten maar om ze te gaan overtuigen van je standpunt en van je argumenten"

Ten derde, meerderheidsstandpunten hebben op zichzelf geen ethische betekenis: het is niet omdat de meerderheid der Belgen tegen flitspalen of snelheidsbeperkingen zou zijn dat die moeten verdwijnen.

23 artikel op www.oneworld.nl

Het is naar mijn mening de taak van een politieke partij om op basis van inzichten standpunten te bepalen en daarvoor een meerderheid te zoeken. Het argument van "het draagvlak" draait de zaken op hun kop: op basis van een (echte of vermeende) meerderheid bepaalt men standpunten.

- Alleen "politieke vluchtelingen" zijn welkom maar geen economische.

Dit is ethisch onverantwoord. Mensen die in de ellende zitten omwille van bv. hun politieke activiteiten en onder de conventie van Genève vallen of onder de subsidiaire bescherming, en dat kunnen BEWIJZEN, zijn welkom. Zij die door oorlogen, etnische zuiveringen of door de natuur enz.. een onmenselijk bestaan moeten lijden en voor extreme armoede en het geweld moeten vluchten zouden niet welkom zijn. Dit kan niet. Nemen we even de vluchtelingen uit het Oostblok. Het Westen bekritiseerde terecht de communistische staten die hun burgers niet lieten migreren. Nu ze dat al meer dan 10 jaar mogen wordt het dan niet tijd dat wij hen onze landen binnenlaten?

In Europa heerst een immigratiestop voor niet-EU-arbeiders. Nochtans wordt deze regel ook weer willekeurig toegepast. Een Afrikaanse voetballer laat je met een toeristenvisum naar België komen en bij ondertekening van een contract staat hij stante pede op het veld met een geldige arbeidskaart. Zo werd SK Beveren bijvoorbeeld prompt FC Ivoorkust.

- Geen open grenzen maar wel beperkte gecontroleerde instroom van economische migranten die we nodig hebben voor onze economie..

De problematiek van asielzoekers, van Mensen Zonder papieren (MZZ) en van illegale tewerkstelling wordt vandaag aangegegrepen om meer soepelheid te vragen inzake economische migraties. Daardoor wordt het migratiebeleid volledig gereduceerd tot een beleid op grond van onze economische belangen. Ethische en humanitaire overwegingen worden buiten beschouwing gelaten.

Een van de redenen die de Open VLD inzake migratie hanteert is dat we vanuit economisch oogpunt nieuwe mensen nodig hebben. Hierbij hebben wij een aantal fundamentele bedenkingen. Ten eerste vragen wij ons af waarom niet prioritair een tewerkstellingsbeleid wordt gevoerd om de grote groep werkzoekende jongeren, ouderen, allochtonen aan het werk te helpen. Ten tweede is het cynisch nieuwe groepen migranten aan te trekken terwijl in ons land tienduizenden migranten zijn die wachten op papieren en op een arbeidsvergunning. Deze migranten hebben al bewezen dat ze willen werken en worden nu verplicht te werken in de illegaliteit. Deze mensen zijn momenteel al van cruciaal belang in onze economie – denk maar aan de vele vluchtelingen die illegaal werken als poetsvrouw, in restaurants, fruitpluk, bouw- en andere bedrijven.

De meesten van hen verblijven hier al vele jaren, sommigen zijn hier al van voor 2000, hebben werk of willen werken en zijn ingeburgerd. Gezinnen hebben schoolgaande kinderen die hier geboren zijn en het land van hun ouders nooit hebben gekend. Niet regulariseren wil zeggen dat tienduizenden MZZ verder in de illegaliteit moeten leven als een rechteloze kaste ten prooi aan huisjesmelkers en van sommige uitbuiters van werkgevers. Nu al zijn de meeste MZZ verplicht in het zwart te werken om te overleven. Dit gedoogbeleid brengt geen einde aan de mensonterende omstandigheden waarin MZZ moeten overleven; het laat die alleen maar verder bestaan...

- Als we ons degelijk systeem van sociale bescherming in stand willen houden, dan is het beter dat we onze grenzen sluiten of anders zullen onze eigen mensen geen OCMW steun meer krijgen..

De oplossing bestaat er niet in de immigratie te beperken, hetgeen eveneens veel geld kost, maar de vreemdelingen vrij te laten hun eigen kost te verdienen. Immigranten hebben vaak verbluffend veel beproevingen doorstaan (al hun geld en dat van hun familie verspeeld, mensonterende reisomstandigheden mee gemaakt onderweg, grote gevaren gelopen) om in België te komen werken. Dan mogen we zeker zijn dat zij willen werken. Het probleem van de onbetaalbare sociale voorzieningen kan niet opgelost worden door immigratie te beperken of door illegalen in het zwart te laten werken.

Het is niet correct om de vluchtelingen enerzijds te verbieden om officieel te werken en anderzijds te klagen dat ze OCMW steun ontvangen. Veel asielzoekers mogen niet werken en worden onmiddellijk afhankelijk van wat de overheid hen geeft. Hierdoor ziet de bevolking hen als parasieten en dit werkt racisme in de hand.

Maar ook is er heel wat hypocrisie bij de politici. Hoe kun je aan de klagmuur gaan staan over onze sociale zekerheid en geld eisen van de belastingbetaler als je op bepaalde miljoenen salarissen bijna geen RSZ en belastingen heft? Het gemiddelde jaarinkomen van een Anderlechtspeler is 500.000 euro (20 miljoen oude Belgische frank). Volgens Ivo Belet van de CD&V²⁴ betalen voetballers slechts een beperkte RSZ-bijdrage berekend op een maandelijks minimum bedrag (nu: € 1234). Voor een voetballer betekent dit dat hij slechts 13.07% betaalt op € 1234, alsook de bijdrage van de werkgever wordt berekend op basis van dit forfaitair bedrag, en dit aan een lager tarief dan gewoonlijk (25.43% t.o.v. 35%). Ondanks deze voordelen hebben een aantal clubs een vrij grote achterstand bij de RSZ.

De RSZ is de grootste sponsor van het voetbal. Mochten de bedrijven tegen die sociale en fiscale bijdragen hun personeel kunnen verlonen, dan was Renault nog in Vilvoorde, Ford op volle kracht in Genk en bleef VW bestaan. Buitenlandse spelers betalen daarenboven amper achttien procent belastingen en de rest is kassa. Iedereen gelijk voor de wet, maar sommigen zijn meer gelijk. Denken we daarnaast ook maar even aan de "patronale lastenverlagingen", vooral voor de automobiellindustrie, die bovendien geen tewerkstellingseffect hebben, integendeel.

- Ze gaan ons werk en de jobs afnemen en er is al zoveel werkloosheid

Dit is een wijdverspreid argument – maar het is niet correct. Politieke partijen als het VB hebben er alle belang bij om deze onzin te verspreiden en de bevolking angst aan te jagen.

Ten eerste zijn er nu al tienduizenden "illegale" vluchtelingen die aan het werk zijn. Ze zouden bij een

24 <http://www.ivobelet.be/site/archief.php?id=262&do=artikel>

regularisatie in het wettelijk circuit kunnen worden opgenomen wat iedereen ten goede zou komen. Ten tweede doen zij veelal werk dat onze eigenlijke bevolking niet meer wil doen. Tenslotte zijn ze mee een element om de gevolgen van de vergrijzing op te lossen.

De EU-landen raken in de problemen door de dalende geboortecijfers en de groeiende vergrijzing. Meer immigratie kan dus beschouwd worden als een noodzaak om onze economie leefbaar te houden en een sociale zekerheid te verzekeren voor de volgende generatie. Het United Nations Population Fund (UNFPA) schat dat om de bevolking in de EU tot 2050 op zijn huidig niveau te houden, er jaarlijks 1,6 miljoen immigranten moeten bijkomen.

- Ze zullen zich niet aanpassen aan onze normen en waarden.

Meestal gaat het dan over moslims. De aanpassing is een probleem maar het heeft te maken met een gebrek aan integratie dat door latere generaties wordt opgelost wanneer culturen zich vermengen. Angst hoeven we niet te hebben. Resulteert de aanwezigheid van ongeveer 12 à 15 miljoen Moslims in de EU in een onderdrukking van vrouwen of een terugschreeven van hun verworven rechten? Nee, het tegenovergestelde is waar. Tot nog toe wijst niets erop dat onze maatschappij haar koers laat veranderen. Onze wetten worden niet minder tolerant maar blijven even sterk de gelijkwaardigheid verdedigen.

De grote meerderheid van de zogezegde moslims in de EU zijn hardwerkende niet-fundamentalisten die de wet respecteren en niet eens meer naar de moskee gaan. De islam is niet incompatibel met westerse samenlevingen. Religieus fundamentalisme en traditionalisme is dat wél.

Belangrijker dan "zich aanpassen" lijkt mij "een plaats krijgen/vinden in de maatschappij". Een deel van de Antwerpse Joden zijn in feite onaangepast, hun levensstijl is niet die van de modale Vlaming. Toch levert deze bevolkingsgroep geen noemenswaardige problemen op.

Of nog: de moslims van de eerste generatie leverden geen problemen. Ze hadden een job en vooruitzichten. De derde generatie is eigenlijk veel beter geïntegreerd, spreekt de taal enz, maar heeft geen plaats in de maatschappij. Dit probleem is niet beperkt tot immigranten maar is eigen aan de bevolkingsgroepen die 'het niet maken'.

- Braindrain: Arme landen verliezen hun meest intelligente en meest vaardige mensen.

Het zijn inderdaad niet de armsten en minst intelligente personen die vluchten maar je kan de wereldburgers niet eerst het individueel recht geven om al of niet te migreren en daarna sommige categorieën te gaan verbieden. Bovendien kan het ook een rijkdom zijn voor het land. Men heeft hier bijkomende studies gedaan of vaardigheden aangeleerd die nadat ze teruggaan, hun eigen land ten goede komen. Voorwaarden is wel dat er open grenzen zijn en ze weten dat ze terug kunnen. In werkelijkheid zijn vele landen van de Derde Wereld echter niet of nauwelijks in staat behoorlijk werk te verschaffen aan al hun gediplomeerden. Aan de andere kant laten de geldtransfers van emigranten sommige families toe om de ergste ellende ietwat te lenigen, en stellen anderen in de gelegenheid te investeren in een eigen onderneming. Niet te verwonderen dat zoveel families het kunnen 'plaatsen' van één van hun kinderen in een rijk land net als het laten studeren van een kind als een investering in de toekomst beschouwen.

Moet men "open grenzen" realiseren in één dag ?

Ja als het kan, in fasen als het moet. Waarschijnlijk zal er een overgangperiode zijn, maar dat zullen de eventuele besprekingen wel uitwijzen.

Eerst moeten we nadenken en akkoord gaan over het principe dat mensen het recht hebben om in andere landen een bestaan op te bouwen, om te migreren.

Een groot maatschappelijk debat in het parlement en met het middenveld zal dan moeten uitwijzen op welke manier en in welke stappen we het best realiseren.

Anne Provoost, auteur, zegt hierover o.m. het volgende:

*".....Misschien moet de migratie aanvankelijk toch gefaseerd verlopen, via quota en lottrekking, zoals dat ook in de 'vrije' zoektocht naar een school gaat? Misschien moeten we een internationaal systeem van sociale zekerheid op poten zetten? Het lijkt aannemelijk dat het sluiten van verdragen tussen landen en landenunies een cruciale rol zal spelen - de tien kandidaat-leden voor de Unie moesten 80.000 bladzijden Europees recht omzetten in eigen wetten - maar welke zijn dan de voorwaarden? In welke mate laten we de territoriale soevereiniteit van een staat zoals vastgelegd in het volkenrecht los? Wat in verband met het behoud van de lokale eigenheid? Moeten we vrije migratie koppelen aan een versterking van lokale bevoegdheden? Hoever kan een gastland gaan in het vastleggen van regels omtrent inburgering? De houding van de Franstalige minderheid in de Vlaamse rand leidde in deze veeleer tot een verhoogd wantrouwen vanwege de gastheren: hoe vermijd je dit? Internationale afspraken over de rechten van minderheden en meerderheden zullen hierbij hun rol spelen. Niemand zegt dat de weg naar vrije migratie gemakkelijk is. Maar dat mag ons niet beletten een debat te voeren over de financiële kosten van zwarte circuits (illegalen worden niet belast en betalen geen sociale bijdrage), over de zin van het staatsburgerschap of over de toegang tot stemrecht."*²⁵

Zullen er problemen rijzen bij het openen van de grenzen? Ja zeker, maar de problemen met gesloten grenzen zijn minstens zo moeilijk en misschien even kostelijk. Laat ons aan het debat over open grenzen maar beginnen zodat we het recht op migratie zo vlug mogelijk kunnen realiseren.

We staan niet alleen met ons standpunt van "recht op migratie".

We moeten er blijven op hameren dat het recht op migratie voorzien is in de UVRM van de VN.

Meer dan honderd organisaties, verenigd in het F.A.M.²⁶ formuleerden dit recht reeds op 29 april 2003 in hun platform als volgt: " Elke mens zou waardig in zijn land moeten kunnen leven. Werken aan de oorzaken van de migraties betekent echter geenszins een ontkenning van de legitimiteit van het migreren, om wat voor reden ook."

Bond Zonder Naam formuleert het zo: "vraag is niet zozeer 'hoe houden we de migratie tegen' maar wel 'hoe organiseren we onze samenleving om daar mee om te gaan'. We moeten ons bovendien afvragen hoe we onze wetten kunnen aanpassen ipv hoe we ze kunnen doen respecteren "

De katholieke kerk, met name het Vaticaan²⁷ verdedigt het recht op migratie. Ook in Vlaanderen vindt de kerk dat migratie een basisrecht is. De bisschop van Antwerpen, Paul Van den Berghe schaarde zich vorig jaar achter de betoging van HOP en pleitte in een interview in de pers voor humane amnestie en voor het 'recht op migratie'. "Iedereen heeft dat recht", zegt hij. "Of het nu om politieke of economische redenen is. Onze voorouders zijn toch ook wegens de armoede vertrokken. Ik heb zelf verre familieleden die naar Canada en de VS zijn getrokken. Migreren is een principieel mensenrecht, net zoals het een recht is om niet te hoeven migreren. Dat iedereen zijn kinderen kan zien opgroeien in een veilig en welvarend land." ²⁸

In zijn visietekst pleit ook de kerkgemeenschap in Vlaanderen voor het recht op migratie.

Zij stelt dat de kerk tot taak heeft de aantasting van dit recht aan te klagen en de immigratiepolitiek van ons land terzake kritisch te evalueren. " Als eerste punt van een minimumopdracht ziet KMS "Het recht op migratie maar ook het recht op ontwikkeling in het land van herkomst verdedigen. Wij kunnen en willen niet kiezen voor een samenlevingsmodel dat – vertrekkend van een groepsegoïsme – meer en meer aarde reserveert en begrenst voor het exclusieve gebruik en voor de persoonlijke opbrengst van een beperkte groep.. We staan achter een samenlevingsmodel dat het mogelijk maakt de goederen naar ieders behoefte te verdelen en het leven te bevorderen voor alle mensenkinderen Zo'n rechtvaardig samenleven is een voorwaarde voor de vrede. Een geglobaliseerde economie met enkele winnaars en veel verliezers leidt tot chaos. Een wereldplaneet waar mensen niet noodgedwongen hoeven over rond te trekken om leven te vinden brengt rust en harmonie " ²⁹

Wereldsolidariteit³⁰ van het ACW zegt hierover: " Zolang mensen in eigen land niet in staat zijn een leefbaar inkomen te verdienen hebben ze het recht om elders dat inkomen te verwerven. Recht op migratie heeft ook allen maar zin als het verbonden is aan de plicht tot menselijk onthaal en gelijke behandeling...."

Zeer velen zoals o.m. Ludo Abicht³¹ hebben als principieel standpunt dat open grenzen" een moreel en verantwoord streefdoel is voor elke democratische maatschappij." maar voegt er onmiddellijk aan toe:" dat de gevolgen van een ondoordachte politiek van open grenzen in de huidige omstandigheden wel eens tot het tegenovergestelde kunnen leiden van wat we beogen. .."

Er zouden volgens hem wel een ganse reeks verbeteringen kunnen aangebracht worden aan het huidig asielbeleid maar dat die verbeteringen wel voorlopige lapmiddelen zijn.

Velen pleiten dus voor "open grenzen" al zijn hun doelstellingen of uitgangspunten niet altijd dezelfde als die van ons.

Tot slot dit: In de TV uitzending Terzake ³² vroeg K. De Gucht zich af wat hij als politicus moet aanvangen met dat basisrecht. Dit is niet alleen zijn houding maar spijtig genoeg die van vele politici. Aan hen willen we zeggen: maak er werk van, begin met een groot maatschappelijk debat over migratie en open grenzen, start met het vervullen van alle randvoorwaarden nodig om de grondoorzaken van de migratiestromen tegen te gaan en breng het geheel op de Europese agenda. We zullen dan wel zien hoe het debat verloopt en welke stappen er kunnen gezet worden om dat ideaal te bereiken. Migratie staat nu reeds op de Europese agenda, maar alleen omwille van puur economische redenen.

We willen die randvoorwaarden verder toelichten.

3. Wij moeten de oorzaken aanpakken van de grote migratiestromen!

Bewapening en defensiebudgetten en ontwapening

Het is door de gewapende conflicten dat er oorlogen, genocide, vervolgingen en armoede ontstaan, met de miljoenen vluchtelingen tot gevolg. Een beschaafde wereld moet in staat zijn om daar een einde aan te maken.

26 *F.A.M.- Forum voor asiel en migratie, een vereniging van meer dan 100 organisaties waaronder ook de christelijke en socialistische arbeidersbeweging. www.f-a-m.be*

27 http://www.katholiekederland.nl/actualiteit/2002/detail_objectID578691_FJaar2002.html op 2002-06-05 een brief aan de Organisatie van Amerikaanse Staten. Sodano stelt dat alle personen het recht hebben om te emigreren en dat staten de morele plicht hebben om immigranten toe te laten.

28 *Interview bisschop van Antwerpen in DM/26-01-2006*

29 *Visietekst KMS, www.kms.be/, 16-5-2006*

30 *Campagnebrochure Migratie "stop het onrecht niet de mensen " 2000-2001*

31 *Ludo Abicht in samenleving en politiek 6/1999*

32 *TV programma Terzake van 29-12-2006*

Eigen belang of winstbejag mag dit niet tegenhouden.

De wereldwijde militaire uitgaven voor 2005 bedragen 950 miljard euro. Ze zijn goed voor 2,5% van het bruto wereldproduct. Ze stegen t.o.v. 2004 met 3,4% en met 34% in de periode van 11 jaar 1996 – 2005. Ze komen neer op 137 euro per hoofd van de wereldbevolking.³³

Vele experts zijn van oordeel dat met 1 % van het BNP of minder dan de helft van de militaire uitgaven, de armoede in de wereld zou opgelost zijn.

Ook de VN met hun Millenniumproject.³⁴ hebben vooropgesteld dat, indien vanaf nu tot in 2015 de jaarlijkse globale budgetten voor ontwikkelingshulp zouden verdriedubbeld worden tot 195 miljard dollar per jaar, dit zou volstaan om de armoede wereldwijd in één decennium te halveren, en aldus miljoenen onnodige doden in arme landen te voorkomen....”

Is dat utopie? Natuurlijk niet. Volgens vzw Vrede zal de oorlog in Irak de Amerikanen in het fiscale jaar 2006 naar schatting 319 miljard dollar (252 miljard euro) kosten, of 0,87 miljard per dag.

Die oorlog stoppen alleen al brengt het nodige bedrag op om de armoede te stoppen. Is daar geen draagvlak voor? Jawel, maar geen politieke wil.

België en de Europese Unie, moeten elke militaire samenwerking en wapenhandel met conflictgebieden stopzetten. Klagen over vluchtelingen maar ondertussen conflictgebieden voorzien van wapens en ander militair materiaal is hypocriet en onaanvaardbaar. Alleen al aan Israël werden de voorbije jaren tientallen licenties uitgekeerd voor wapenleveringen, voor tientallen miljoenen euro.³⁵

In haar besluiten pleitte de Europese Vredesconferentie³⁶ voor een beleid van duurzame ontwikkeling op sociaal, economisch, financieel en ecologisch vlak. Dat is tegelijk een langetermijnstrategie van geweldpreventie. Veel geweld is immers het resultaat van armoede en milieuvernietiging en meer algemeen van economische en politieke onevenwichten. Dit alles zorgt op zijn beurt voor miljoenen vluchtelingen. Ze stelde ook dat men een beleid moet voeren van vrede o.m. door de ontwapening te bevorderen, door de wapenhandel doorzichtig en de gedragscode wapenexport sluitend te maken. Door de illegale wapenhandel te bestrijden, de wereldeconomie te demilitariseren; te investeren in demobilisatie en herintegratie van ex-strijders in conflictgebieden; door de strijd tegen de inzet van kindsoldaten aan te gaan, de volledige en integrale uitvoering te eisen van het non- proliferatieverdrag inzake kernwapens.

Armoede en duurzame ontwikkeling

We kunnen toch niet over vluchtelingen spreken zonder het probleem van de armoede aan te halen. Armoede is een van de belangrijkste oorzaken om te vluchten.

Is het dan zo erg gesteld in de wereld?

Naar aanleiding van de millenniumdoelstellingen gaven de verenigde naties volgende cijfers :

1 op de 6 wereldbewoners leven van minder dan 1 euro per dag, driekwart van deze mensen hebben honger.

In het beste geval is hun voeding ontoereikend en eenzijdig.

Meer dan 100 miljoen kinderen hebben nog nooit een school aan de binnenkant gezien.

Er sterven 20% van alle kinderen in de derde wereld voor ze 5 jaar oud zijn. Meestal aan te genezen kinderziektes. De verwickelingen bij het krijgen van een kind, zijn doodsoorzaak nummer 1 in de derde wereld. De krottenwijken breiden steeds verder uit. De Verenigde Naties verwachten dat er tegen 2030 een twee miljard mensen in krottenwijken zullen wonen !?

Ondertussen halen we voor ontwikkelingssamenwerking niet de norm van 0,7 procent van het BNP; de landen in het Noorden halen 0.22 procent.

De handelsverhoudingen zijn niet eerlijk. We beschermen onze eigen markten en breken de markten in het Zuiden open voor onze producten. De landen in het Zuiden gaan nog steeds gebukt onder een zware schuldenlast. Deze dingen leggen een zware hypotheek op de capaciteit van het Zuiden om hun problemen zelf aan te pakken.

De ontwikkelingslanden zullen bovendien nooit de "luxe" kunnen hebben die wij op dit ogenblik in het Westen hebben gerealiseerd. De aarde zou dit niet kunnen dragen. Wij zullen moeten verminderen en in solidariteit delen met mensen in de derde wereld. Onze voetdruk is algemeen gesproken te groot.

Een duurzame economische en sociale ontwikkeling is de oplossing.

Die bestaat niet alleen in het verhogen van onze bijdrage aan ontwikkelingshulp, al kan het helpen. We zouden onze bijdrage aan een duurzame ontwikkeling kunnen verhogen. Niet alleen brengen naar de door de NGO's zolang gevraagde 0,7 % maar naar 1 % van het BNP.

Onze Minister van Ontwikkelingshulp is al tevreden dat hij de bijdrage van 0,40 % heeft kunnen brengen naar 0,45 %³⁷. Europa³⁸ heeft zich al uitgesproken voor een verhoging van de

33 *Vrede – “Wereldwijde militaire uitgaven laten de kassa’s van de wapenhandelaars rinkelen “*

34 *Attac – nieuwe brochure over belastingparadijzen-*

35 *Memorandum van het Actieplatform Palestina over het Belgisch beleid inzake het Israëliisch-Palestijns conflict op de website van Broederlijk delen.*

36 *Verklaring van de Europese Vredesconferentie te Brussel op 13-12-2001*

37 *Toespraak van Minister De Decker 6-9-2005*

38 *Algemeen verslag Europese werkzaamheden 2005: ..”er werd een nieuwe impuls gegeven aan de door de Verenigde Naties vastgestelde millenniumdoelstelling om tussen nu en 2015 het percentage van het bruto nationaal inkomen (BNI) dat wordt besteed aan officiële ontwikkelingshulp (ODA) te verhogen tot 0,7 % . .”*

ontwikkelingshulp tot 0,7% . Ook de VN met hun Millenniumproject. hebben vooropgesteld dat, indien vanaf nu tot in 2015 de jaarlijkse globale budgetten voor ontwikkelingshulp zouden verdriedubbeld worden tot 195 miljard dollar per jaar, dit zou volstaan om de armoede wereldwijd in één decennium te halveren, en aldus miljoenen onnodige doden in arme landen te voorkomen."

In september 2005 verklaarde CD&V ³⁹: "... Maar we moeten vaststellen dat ook hier ons land faalt. België heeft op de top van Monterrey plechtig beloofd dat ons land, vervroegd, tegen 2010 de 0,7% van het BNI voor ontwikkelingshulp zou bereiken. Thans zitten we op 0,45% wat een groei op zes jaar betekende van 0,15 procentpunten. "

Zelfs Minister Dewael verklaart regelmatig en ook onlangs nog in De Morgen ⁴⁰ "dat het steeds opvalt dat vertegenwoordigers van partijen die zo gekant zijn tegen mijn migratiepolitiek zo stil blijven over de oorzaken van de vluchtelingenstromen..." of in een open brief aan de bisschop van Antwerpen schreef hij: "...Vanuit mijn humanisme zou ik u willen vragen om samen met mij net de oorzaken aan te klagen die ervoor zorgen dat mensen naar hier komen. Dat komt door de enorme ongelijkheid, het brutale verschil tussen rijk en arm, die vreselijke levensomstandigheden die maken dat arme mensen in het Zuiden geen perspectief hebben.....De ontwikkelingshulp moet opgedreven worden en gericht zijn op de economische ontwikkeling van de derde wereld....." ⁴¹

De Minister somt dan enkele redenen op zoals de landbouwpolitiek van de Europese Unie, de importheffingen, exportsubsidies en dumpingpraktijken van de rijke landen die zorgen dat miljoenen mensen in het Zuiden in complete armoede leven.

Het is uiteraard zo dat de problemen ginder moeten worden opgelost opdat de vluchtelingenstromen zouden stoppen. Waar blijven nochtans zijn wetsvoorstellen om dit alles te realiseren?

Als het Westen zou mee helpen om in al die landen te zorgen voor een duurzame ontwikkeling, als het geen wapens meer zou leveren aan conflictgebieden en als alle landen zouden ontwapenen en een grote aandacht zouden hebben voor het milieu dan zouden we het probleem van de vluchtelingen in de toekomst kunnen voorkomen. Oplossingen voorstellen en er ondertussen zelf niets mee doen is nochtans gratis en ook hypocriet. Waar wacht hij, de regering en zijn partij op om drastische initiatieven te nemen in ons eigen land en in Europa?

Er kan geen einde komen aan de armoede door armoedebestrijding met liefdadigheid.

Francine Mestrum ⁴² schrijft in haar boek met als ondertitel "de wereldbank, armoede en ontwikkeling" dat de basisbeginselen voor een alternatief inhouden dat het neoliberale kapitalisme niet duurzaam is, ongelijkheid en armoede produceert en ontwikkeling in de weg staat. Ze geeft een alternatief gebaseerd op drie basisbeginselen: breken met de neoliberale logica- invoeren van de democratie - de universeel erkende mensenrechten moeten de sokkel vormen van een eengemaakte wereld.

Door de armoede ontstaan er vluchtelingen maar ook door de vele gewapende conflicten. Sociaal onrecht en te grote ongelijkheden leiden, meer dan armoede, tot conflicten.

Duurzame economische en sociale en ontwikkeling is daarom dringend nodig.

Dat vraagt ook dat wij bewust moeten zijn dat onze levensstijl niet duurzaam is en we die moeten veranderen. Niet alleen wijzelf maar ook ons liberaal economisch stelsel moet veranderen.

Besluit

Er zullen veel voorwaarden moeten vervuld worden om het vluchtelingenprobleem op te lossen.

Armoedebestrijding door duurzame sociale en economische ontwikkeling, ontwapenen en veel aandacht voor het milieu zijn de belangrijkste. Daarnaast zullen er nog allerlei concrete maatregelen moeten getroffen worden, denk maar aan de "twaalf voorstellen voor een andere wereld" ⁴³ opgesteld door een groep van vooraanstaanden waaronder Ignacio Ramonet naar aanleiding van het Wereld Sociaal Forum (WSF). Een rechtvaardige wereld is nochtans mogelijk. Daardoor zal het aantal vluchtelingen automatisch drastisch verminderen. Diegenen die dan nog wel naar Europa komen zullen we een menselijk onthaal en bescherming geven en zullen we niet gedwongen terugsturen.

Al deze maatregelen moeten gebeuren op Europees vlak. België moet nochtans hierin het voortouw nemen en het geheel op de agenda plaatsen van de EU. Aangezien elk land genoeg vetorecht heeft over diverse materies, heeft België macht genoeg om dit ook binnen Europa door te drukkenals men inderdaad een menswaardig bestaan voor elke persoon als recht en prioriteit stelt.

Misschien is er een overgangsfase nodig om dit alles te kunnen realiseren. Die moet nochtans zo kort mogelijk zijn en men moet wel onmiddellijk beginnen.

4. In afwachting van "open grenzen " moet het asielbeleid in België onmiddellijk worden aangepast.

Zonder ook maar iets af te doen aan ons principe van 'recht op migratie' zijn we niet blind voor de realiteit. We moeten enerzijds onmiddellijk stappen zetten voor een migratie beleid met open grenzen maar ondertussen, in een overgangsfase, moet het huidige asiel- en regularisatiebeleid onmiddellijk worden aangepast. Zelfs zij die niet voor "open grenzen" zijn zouden moeten inzien dat het huidige asielbeleid er een is van willekeur en van

39 *Persmededeling CD&V 15-9-2005 "armoede moet de wereld uit "*

40 *opiniestuk van minister P. Dewael van 4 december 2006 in De Morgen*

41 *Open brief van minister P.Dewael in DS/ 30-01-2006*

42 *Francine Mestrum, doctor in sociale wetenschappen in haar boek "De rattenvangen van Hameln "*

43 *Twaalf voorstellen voor een andere wereld – WSF 13-2-2005 – <http://vl.attac.be/article401.html>*

grote onrechtvaardigheid en die geen enkel rechtszekerheid biedt voor de vluchtelingen.
We leggen uit waarom.

De nieuwe asielwetgeving.

De nieuwe asielwet ⁴⁴ blijft uitgaan van een migratiestop en van een beleid om de vluchtelingen op te delen in groepen. De wet blijft het onderscheid maken tussen personen die op de vlucht zijn omwille van vervolgingen ten gevolge van politieke, religieuze e.a. redenen zoals geformuleerd in de conventie van Genève, en andere vluchtelingen die gevlucht zijn omwille van interne militaire conflicten, burgeroorlog of extreme armoede en andere onmenselijke levensomstandigheden.

Bovendien blijft het beleid er op gericht om zo weinig mogelijk asielzoekers toe te laten en om er zoveel mogelijk uit te wijzen. Wij kiezen daar uiteraard niet voor.

De nieuwe asielwet is een " ...verstrenging en er werden zeer dikwijls halfslachtige keuzes gemaakt waardoor essentiële waarborgen voor een kwaliteitsvol en efficiënt onderzoek van de nood aan bescherming in verdrukking dreigen te geraken" ⁴⁵ zoals Vluchtelingenwerk haar kritiek formuleerde op het ontwerp van nieuwe asielwetgeving.

Men mag ook niet vergeten dat de procedure voor de Raad van State (RVS) bijna uitsluitend schriftelijk moet worden gevoerd. Het is voor de vluchtelingen en voor velen onder ons bovendien onbegrijpelijk en onmenselijk dat een beroep bij de RVS niet opschortend is. Men kan moeilijk naar eigen land terugkeren en vandaar zijn beroep aantekenen en wachten op een uitspraak om dan eventueel terug te keren. Zelfs nu er reeds een filter is ingebouwd is dit niet correct.

Zowel het FAM als UNHCR ⁴⁶ in België gaven dergelijke kritiek op de asielwet en formuleerden hun voorstellen tot wijziging van de asielwet.

Regularisaties

Als men het over asiel en opvang heeft kan men niet voorbij het hoofdstuk regularisaties.

Het is juist omwille van de mogelijkheid tot regularisatie op basis van art 9.3. dat er nog vele vluchtelingen hier blijven en moeten opgevangen worden. Hierna een verduidelijking over de huidige toestand.

Over hoeveel regularisaties gaat het?

Complete informatie is bijna niet te vinden. Het is onmogelijk om recente, betrouwbare en vooral complete statistieken te verkrijgen over het aantal ingediende regularisatiedossiers.

Wel lezen we in het rapport van de federale ombudsmannen ⁴⁷ dat er in 2005 bij DVZ 15.927 aanvragen werden geregistreerd. Blijft de vraag in hoeveel dossiers er een beslissing werd genomen en in hoeveel nog niet. "

In 2004 gaf de Minister van BZ aan dat er tussen 2001 en 2004 meer dan 30.000 asielaanvragen waren ingediend. Daarvan kregen er slechts 4.395 een positieve beslissing, waarvan slechts 971 een permanente verblijfsvergunning. ⁴⁸

Voor het jaar 2005 gaf de directeur DVZ in het parlement ⁴⁹ volgende cijfers: 5.422 dossiers kregen een positieve beslissing; 4.745 omwille van lange asielprocedure, 236 om medische redenen en 441 inzake dringende medische redenen

Wie wordt geregulariseerd?

Om langer dan drie maanden in België te mogen verblijven heeft men de toelating nodig van de minister van Binnenlandse Zaken, (dienst vreemdelingenzaken - DVZ.)

Men moet die aanvraag indienen in zijn land van herkomst en slechts in "buitengewone omstandigheden" kan de vreemdeling deze toelating in België aanvragen.

Buitengewone omstandigheden zijn noodzakelijk, maar onvoldoende om te worden geregulariseerd. Zelfs wanneer de aanvraag ontvankelijk wordt verklaard, en men dus erkent dat de aanvrager niet naar zijn land kan terugkeren, kan de verblijfsvergunning worden geweigerd. Er is ook geen beroep mogelijk tegen de beslissing van de minister aangezien hij in deze een discretionaire bevoegdheid heeft; m.a.w. een onbeperkt interpretatierecht.

Tot op heden waren er geen wettelijke afdwingbare criteria. Er waren omzendbrieven en afspraken binnen de DVZ. Aangezien een positieve beslissing nooit wordt gemotiveerd hebben we er het raden naar waarom iemand WEL wordt geregulariseerd.

De asielwet voorziet in art 9 dat men alleen in "buitengewone omstandigheden" een verlengd verblijf in België zelf kan aanvragen. Aan welke voorwaarden men moet voldoen is niet voorzien.

Er is alleen een ministeriële omzendbrief die het volgende preciseert:

«Deze uitzondering op de algemene regel dient strikt te worden geïnterpreteerd. (...) De betrokkene moet aantonen dat het onmogelijk of bijzonder moeilijk is om terug te keren naar zijn land van herkomst of naar een land waar hij tot verblijf is toegelaten, om de machtiging aan te vragen, dit door gegevens die zowel in België

44 *Verblijfswet 15 dec 1980 aangepast 6-okt 2006*

45 *Vluchtelingenwerk Vlaanderen- interventie hoorzitting Kamercommissie BZ 30-5-2006*

46 *Memorandum UNHCR federale verkiezingen 10 juni 2007*

47 *Jaarverslag van de federale ombudsman 2005 blz 49*

48 *Vraag van Nahima Lanjri van 13-10-2004 antwoord op 29-11-2004*

49 *Parl. Doc Kamerverslag namens de commissie BZ 4 juli 2006*

als elders kunnen worden gesitueerd.»⁵⁰

Er zijn dus geen wettelijke criteria die deze "buitengewone omstandigheden" bepalen. De minister heeft hier een discretionaire bevoegdheid. (onbeperkt interpretatierecht)

Eigenaardig genoeg is het feit dat de aanvraag ontvankelijk wordt verklaard omdat de minister aanvaardt dat men niet terug kan naar zijn land om de aanvraag in te dienen, niet genoeg om een regularisatie te krijgen. Daarvoor moet men dan weer redenen aanbrengen die door de minister aanvaard worden. Ook deze redenen zijn niet wettelijk bepaald.

Inzake positieve criteria hebben we wel de verklaringen van Minister P. Dewael ⁵¹ ivm met regularisaties van mensen die reeds 4 jaar in België in asielprocedure zitten (3 jaar voor gezinnen met schoolgaande kinderen) maar... dit is geen recht. Indien men aan deze voorwaarden voldoet KAN men geregulariseerd worden. Tezelfdertijd worden er ook personen geregulariseerd na bv. 1 of 2 jaar en die dus NIET in deze voorwaarden verkeren. Dit alles heeft te maken met de discretionaire bevoegdheid van de minister in deze aangelegenheid. Sinds de wetswijziging in juli 2006 zijn medische redenen wel in de wet opgenomen. Bovendien is er sinds de laatste wetswijziging een bijkomende verplichting opgelegd: het aantonen van zijn identiteit door een document.

Caritas geeft in een uitvoerig document ⁵² wel een ganse reeks voorbeelden van "buitengewone omstandigheden" die door de DVZ **niet** ontvankelijk worden geacht.

Zonder duidelijke criteria blijft het nochtans onmogelijk te zeggen wie WEL in aanmerking komt.

In mei 2006 bekeken een groep NGO's de wetsvoorstellen over de nieuwe asielwetgeving en hebben hierover een kritische studie geschreven. Ze kwamen ivm de regularisaties tot volgend besluit:

*«Net als de Raad van State, zijn de verenigingen van oordeel dat de voorgestelde aanpassingen geen oplossing zijn voor de huidige situatie en de perverse effecten ervan:
geen enkel criterium voor regularisatie wordt gedefinieerd;
de onderzoeksprocedure van de aanvragen garandeert de procedure rechten van de aanvrager niet (een verhoor van de aanvrager is nog steeds onmogelijk);
geen enkele behandelingstermijn wordt vastgelegd, terwijl de huidige termijn van het onderzoek van deze aanvragen in het algemeen erg lang is (tot meerdere jaren).
Deze ondoorgroondelijke, discretionaire en willekeurige regularisatiepolitiek leidt voor de aanvragers tot juridische onzekerheid. Er vloeit een begrijpelijk gevoel van totale onrechtvaardigheid uit voort: de aanvragers nemen met reden aan dat hun aanvraag op een arbitraire manier wordt behandeld.»⁵³* Beter kunnen we het niet formuleren.

Deze willekeur, deze juridische onzekerheid en dat totaal gevoel van onrechtvaardigheid kunnen we best illustreren met concrete gevallen.

VOORBEELDEN

- Een grote groep MZP die in hongerstaking gaat wordt geregulariseerd en andere groepen die in actie komen niet.
- Sommige personen, zelfs met kinderen, die langer dan 4 jaar in echte asielprocedure zijn werden niet geregulariseerd tenzij na een hongerstaking en op hetzelfde ogenblik werden vluchtelingen met een procedureuur van nog geen 2 jaar wel geregulariseerd.
- Iemand komt samen met zijn zus uit een zelfde land en dorp, met dezelfde achtergrond, hetzelfde verhaal en de zus wordt geregulariseerd en hij niet.
- Iemand wordt bij zijn derde aanvraag art 9.3. geregulariseerd alhoewel er geen nieuwe elementen te bespeuren vallen.
- Een vluchteling die in België een nieroperatie wil laten uitvoeren werd afgewezen met het argument dat hij dat in India kan laten doen en enkele maanden nadien wordt hij toch geregulariseerd.
- Iemand had reeds 9 jaar en 6 maanden een asielaanvraag ingediend, betaalde ondertussen meer dan 6000 € aan advocaatkosten en had nog steeds geen definitief antwoord. Na een artikel op de website, een persbericht en een aangetekende brief aan de minister is hij binnen de paar weken geregulariseerd.
- Iemand wordt geregulariseerd zelfs zonder nieuwe aanvraag van art 9.3. alhoewel hij eerder werd afgewezen.
- Een vluchteling, al zes jaar in België, spreekt zeer goed Nederlands en volledig geïntegreerd. Hij heeft in België zijn diploma hotelschool behaald, richt een firma op en begint wettelijk een restaurant zodat hij niet afhankelijk is van het OCMW maar krijgt geen verblijfsvergunning.
- Een andere al 8 jaar in België werkt officieel als kok maar is wel al 6 jaar illegaal. De uitbater vraagt voor de vluchteling een arbeidskaart maar deze wordt geweigerd o.m. omdat de job geen "knelpuntberoep" is en betrokkene geen verblijfsvergunning heeft. Na een inval van een sociale inspectie mag hij niet meer officieel werken. Hij kan niet terug naar zijn land Bhuatan en moet in het zwart werken om te overleven.

50 *Omzendbrief van 19 februari 2003 over de toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang en verblijf van vreemdelingen op het grondgebied.g (B.S. 19 maart 2003)*

51 *Verklaring minister P.Dewael, zowel in een persbericht 14-8-2003 als in de kamer 12-07-2006*

52 *Zie uitvoerige kritiek over de willekeur bij regularisatie in het speciaal dossier dat Caritas uitgaaf in juni 2006*

53 *Projets de loi asiel et immigration – observations des ONG mai 2006. op website van CIRE en La Ligue des droits de l'Homme*

Na veel brieven en een artikel in DS krijgt hij zijn verblijfsvergunning
.....enz

We kunnen zo eindeloos doorgaan met onze lijst van echt gebeurde voorbeelden. Elke advocaat kan die nog aanvullen want de feiten bewijzen de dagelijkse willekeur.

Het is dan ook normaal dat vluchtelingen, bij het vaststellen van deze en zovele andere gevallen, in België blijft en zo dikwijls als ze kunnen een aanvraag art 9.3 indienen in de hoop dat de vogelpik toch vroeg of laat op hun naam zal vallen? Waarschijnlijk zouden vele asielzoekers al terug vrijwillig naar hun land zijn indien de asiel- en regularisatieprocedure duidelijk en rechtvaardig waren. Door de willekeurige regularisaties blijven ze terecht hopen op een verblijfsvergunning

De Vlaamse Volksvertegenwoordigers zijn van al deze feiten op de hoogte maar geen enkele doet de moeite om de Minister ter verantwoording te roepen of te doen opstappen. Nog minder dacht de meerderheid er aan om een groot debat te voeren over migratie en open grenzen. Bij de bespreking van de asielwet in juni 2006 werd de wet slechts aanvaard nadat ze er door de regering onder dwang werd doorgedruwd. De meerderheidspartijen lieten zich chanteren door de VLD.

Nochtans hadden niet alleen de CD&V en Ecolo als oppositiepartijen, maar ook de PS en de Sp-a ernstige kritiek⁵⁴ op het voorliggend wetsontwerp Dewael. Na een onderhoud met de Top van de regering en partijen, werd alles aanvaard zoals het was. Erger nog, de PS trok zelf haar eigen wetsvoorstel terug.

Door al deze willekeur waren er betogingen in Brussel en Antwerpen en gingen mensen in hongerstaking. Sommigen hadden succes en werden geregulariseerd (weer willekeur), anderen stopten zonder of met gedeeltelijke resultaten. De overheid en sommige politici trachtten zelfs deze acties te breken met afwisselend succes.

De Minister en de meeste politici blijven gekant tegen duidelijke wettelijke criteria; begrijpen wie kan. De meerderheid blijft zich ook verzetten om de duurtijd van de procedure voor de RVS te laten meetellen in de jaren dat men hier verblijft.

Dit alles ondanks bv. de verklaring van SP-a-Spirit in de kamer⁵⁵: *“Anderzijds is het een feit dat die procedure bij de Raad van State er nu eenmaal is. Tijdens de procedure krijgen de betrokkenen door een arrest van het Arbitragehof nog sociale steun, ook al zijn ze eigenlijk niet meer legaal op het grondgebied. Men kan het die mensen dan ook niet kwalijk nemen dat ze de procedure gebruiken. Er is dus sprake van een gedeelde verantwoordelijkheid van de asielzoeker en de overheid. Daarom vindt de Sp.a-fractie het verdedigbaar dat de procedureperiode bij de Raad van State mee in rekening wordt gebracht als een criterium voor regularisatie van dossiers uit het verleden”*

Tot slot moeten we er wel op waken dat de criteria die worden voorgesteld en minimaal zijn en geen nieuwe discriminatie of willekeur mogen inhouden.

Zo kan inburgering of gezinslast bv. geen eerlijk criterium voor regularisatie zijn.

De wraakroepende situatie van de MZP die niet naar hun land terug kunnen.

Zo zijn er de Afghanen, de Irakezen, de Bhutanese e.a. vluchtelingen die onmogelijk terug naar hun land kunnen. De meesten krijgen geen asiel en worden niet geregulariseerd. Onbegrijpelijk maar het is toch zo. Ze komen zelfs niet altijd in aanmerking voor de subsidiaire bescherming die voorzien is in de nieuwe wet omdat de overheid deze te strikt interpreteert.

Zo zijn er heel wat Afghaanse uitgeprocedeerde asielzoekers die opnieuw asiel aanvragen om te kunnen genieten van het bijkomend beschermingsstatuut, en die gewoon niet tot de procedure worden toegelaten (13quater). Afghanen die een nieuwe asielaanvraag indienen, worden enkel tot de procedure toegelaten als ze uit een streek komen waar het volgens UNHCR onveilig is.⁵⁶

Onbegrijpelijker is bv. de situatie van de Bhutanese vluchtelingen. Het zijn Bhutanese van Nepalese afkomst die als minderheidsgroep omwille van een etnische zuivering⁵⁷ uit hun land worden verdreven en hier meestal geen asiel krijgen.

Ze worden ook niet geregulariseerd en de meesten krijgen een bevelschrift het grondgebied te verlaten. Als deze mensen dan terug naar Bhutan willen gaan dan kunnen ze niet. Er zijn geen vluchten naar Bhutan, en naar andere steden kunnen ze niet vliegen aangezien ze geen papieren hebben. Daardoor kunnen ze ook niet weg met andere vervoermiddelen want ze mogen geen enkel land binnen.

Hun ambassade in Zwitserland, want in België is er geen ambassade, weigert gewoon te antwoorden op de vraag naar papieren. Aangetekende brieven, ook van hun advocaten, helpen de vluchtelingen niet verder. Ook de internationale organisatie voor migratie IOM, levert een verklaring af dat ze niet kunnen gerepatriëerd worden gezien vorige redenen.

Ook van deze feiten werden de Volksvertegenwoordigers op de hoogte gebracht. Geen reactie.

Gevolg: al deze vluchtelingen krijgen geen verblijfsvergunning, kunnen niet terug en moeten hier illegaal leven.

Besluiten.

Al deze voorbeelden tonen aan op welke gebrekkige en willekeurige manier de asielwet werkt.

Zij laten ons toe om te herhalen wat we bij de aanvang van dit laatste deel schreven nl. *“zelfs zij die niet voor*

54 Zie verslag kamerdebat 12-07-2006

55 Kamerdebat asielwet juli 2006

56 Nieuwsbrief december 2006 van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

57 Zie Winkler Prins - Bhutan- en ook Amnesty International

"open grenzen" zijn zouden moeten inzien dat het huidig asielbeleid er een is van pure willekeur en van grote onrechtvaardigheid en die geen enkel rechtszekerheid biedt voor de vluchtelingen."

Gedaan met de willekeur

Zoals het middenveld het formuleerde bij monde van het F.A.M.: "De willekeur in het huidige regularisatiebeleid is onmenselijk en politiek onwaardig. We willen niet dat als gevolg van slecht politiek beleid en willekeur, mensen als laatste reddingsmiddel en met gevaar voor eigen leven hongerstakingen beginnen. Helaas is het dat wat nu gebeurt. En blijkbaar hebben politici hiermee vrede."⁵⁸

Of Caritas: "Het administratief proza van de regularisatiebeslissingen druist vaak in tegen het elementair gezond verstand en zou door haar absurde argumentatie soms zelfs op de lachspieren werken, ware het niet dat het van vitaal belang is voor de waardigheid van mensen van vlees en bloed. Vandaag wordt nog altijd beslist op basis van « buitengewone omstandigheden » waarover enkel de minister en zijn administratie het recht hebben « geval per geval » te oordelen, volgens voor het publiek onbekende richtlijnen. Het gaat hier over een systeem waarin de uitvoerende macht zelf de regels bepaalt die zij tenslotte toepast op individuele gevallen. De minister van Binnenlandse Zaken en de Dienst Vreemdelingenzaken spelen tegelijkertijd wetgever (de wet is immers nietszeggend) en rechter (maar dan zonder garanties op een onafhankelijke wetspraak), in weerspraak met de scheiding der machten zoals beschreven door Montesquieu. In een dergelijk systeem lijkt de regularisatie op een door de prins soeverein toegekende gunst, afhankelijk van diens welwillendheid of humeur van het moment."⁵⁹

Er moet een onmiddellijke algemene regularisatie komen van alle MZP.

Ondertussen zitten we in ons land, en in vele landen van Europa, met tienduizenden mensen zonder geldige verblijfsvergunning; de Mensen Zonder papieren. (MZP) De overheid is er mee verantwoordelijk voor dat de MZP nog steeds hier zijn omdat de procedures zo lang hebben geduurd. Verschillende parlementsleden wezen hier al op in het asieldebat. Zowel vanuit principieel standpunt van recht op migratie als vanuit praktisch en menselijk oogpunt, moeten de MZP geregulariseerd worden.

Minister P.Dewael⁶⁰ en vele politici en organisaties stellen daar tegenover dat een eenmalige regularisatie onrechtvaardig is en de deuren openzet voor een grote toevloed van vluchtelingen.

We willen daar even op ingaan.

Dat na een algemene regularisatie alle vluchtelingen naar ons land zullen komen is een fabeltje.

Voortgaande op de officiële statistieken heeft een algemene regularisatie bovendien geen aantrekkingskracht op asielzoekers. Zonder te beweren dat de daling te wijten is aan de algemene regularisatie, wel aan een strenger beleid, stellen we toch geen stijging vast van de asielaanvragen, integendeel. Na de vorige regularisatie in 2000 daalden de asielaanvragen zelfs van 42.691 in 2000 tot 11.725 in 2006. Ook in de buurlanden stellen we geen miljoenen toeloop vast na algemene regularisaties.

Sinds 2000 heeft ons land geen algemene regularisatie meer gekend. Ondertussen worden er wel duizenden vluchtelingen individueel geregulariseerd op basis van art 9.3. Het grote verschil is wel dat het nu gebeurt op basis van een individuele interpretatie van de minister, niet gebaseerd op wettelijke criteria en de willekeur hoogtij viert.

Een eenmalige regularisatie zou onrechtvaardig zijn, stelt de minister, want "Hierdoor zouden we diegenen die de wet naleven (en het grondgebied vrijwillig verlaten) straffen ten voordele van diegenen die dat niet doen". Dat is geen steekhoudend argument. Het is niet omdat bepaalde afgewezen vluchtelingen de wet naleefden (en het grondgebied vrijwillig verlieten) dat die nu zouden gestraft worden ten voordele van diegenen die dat niet deden. In 2002 heeft België een algemene regularisatie uitgevoerd en ook in onze buurlanden heeft men al vele algemene regularisaties gehad. Gold het argument van onrechtvaardigheid toen niet? En wat is dan het verschil in "onrechtvaardigheid" tussen een algemene regularisatie en de willekeurige individuele regularisaties. Men straft bovendien niet diegenen die naar hun land zijn teruggekeerd maar diegenen die nog hier zijn genieten op dat ogenblik van de voordelen van de nieuwe wet. Het principe dat men vanaf bepaalde ogenblikken nieuwe regels en soms nieuwe voordelen invoert, geldt voor de meerderheid van onze wetten. (Denk aan het invoeren van een vrijstelling in de belastingwetgeving, het afschaffen van het kijk-en luistergeld enz...) Diegenen die vroeger wel betaalden of er niet konden van genieten worden niet gestraft. Dit is geen argument om een nieuwe maatregel niet in te voeren?

Enkele jaren geleden hadden we tweemaal een fiscale amnestie. Was dat dan toen niet onrechtvaardig tegenover diegenen die hun belastingen wel hadden betaald? De mensen zonder papieren hebben recht op een algemene regularisatie, recht op een humane amnestie. Het gaat hier dan nog over een amnestie ivm papieren en niet voor amnestie voor begane misdaden. Indien we de MZP niet zouden regulariseren of slechts gedeeltelijk, op basis van strenge criteria zou het gevolg rampzalig zijn. Er zouden nog wel MZP geregulariseerd worden maar de vraag is of het er meer zullen zijn dan nu. Hiermee keuren we geenszins het huidige regularisatiebeleid goed!

En wat gaan we nadien doen met de tienduizenden die als rechteloze kaste overblijven tengevolge van het hanteren van strenge criteria?

Geen enkel argument is zwaar genoeg om deze mensen nog langer in de ellende en onzekerheid te laten. Zij hebben recht op een menswaardig bestaan, op huisvesting, arbeid, onderwijs enz...

Door deze mensen nog langer deze basisrechten te ontnemen, zandelt men de maatschappij op met "moeilijk integreerbare" vreemdelingen.

Het CAW, centrum voor algemeen welzijn, omschrijft het verder als volgt: "..... Na langdurige uitsluiting uit de arbeidsmarkt kan men niet verwachten dat de integratie vlot zal verlopen. In het algemeen stellen we dat

58 F.A.M. persmededeling 24-7-2006

59 Caritas in het speciaal dossier dat Caritas uitgaf over regularisaties in juni 2006

60 Opiniestuk P. Dewael in De Morgen 4-12-2006 en tijdens debat over de asielwet 2006

procedures waarbij mensen gedoogd worden zonder dat er enig verblijfsrecht aan wordt gekoppeld, een welvaartsstaat onwaardig is."⁶¹

Voor ons moeten de criteria tot een minimum worden herleid (aanvraag indienen en geen criminele feiten hebben gepleegd, ...) met het doel zoveel mogelijk MZP te regulariseren.

We kunnen ons niet vinden in de criteria die nu door vele groepen en politieke partijen worden gehanteerd.

Enerzijds omwille van ethische redenen en anderzijds omdat met dergelijke criteria er opnieuw interpretatie en willekeur zal zijn en er tienduizenden MZP niet geregulariseerd zullen worden. Daardoor is het probleem van de MZP niet opgelost en zullen al deze mensen verplicht worden verder te leven in de illegaliteit.

Gesloten centra.

We kunnen onze bedenkingen over de huidige asielwet niet afronden zonder ook iets te zeggen over de gesloten asielcentra.

Vluchtelingen worden niet echt opgevangen in gesloten centra; ze moeten er blijven in afwachting van hun deportatie. De maximale capaciteit van de gesloten centra bedraagt 568 bewoners. Dit aantal is als volgt verdeeld : 146 in het Centrum voor Illegalen Merksplas, 120 in het Centrum voor Illegalen Vottem, 112 in het Centrum voor Illegalen Brugge, 100 in het Repatriëringscentrum 127bis Steenokkerzeel, 60 in het Transitcentrum 127 Melsbroek en 30 in het INAD (missibles)-centrum luchthaven Brussel-Nationaal.⁶²

In 2006 werden er 766 kinderen opgesloten in gesloten centra. In het gesloten centrum 127bis van Steenokkerzeel waren er 242 gezinnen met 537 kinderen. In het gesloten centrum van Merksplas zaten er 121 gezinnen met 229 kinderen. . (DS 31-7-2007)

Al deze kinderen zitten niet allemaal tegelijk in gesloten centra, het is een totaal over een jaar.

De laatste tijd krijgen de gesloten centra nochtans meer en meer kritiek.

De NGO's maakten onlangs nog een rapport waarin ze de mistoestanden in de gesloten centra aanklaagden.⁶³

Een van de initiatieven die eruit voortsporen, is in een resolutie neergelegd door de PS in de Kamer.⁶⁴ Daarin stelt de PS voor dat de Federale Ombudsmannen een audit uitvoeren van de werking van de gesloten centra.

In verband met de gesloten asielcentra kunnen wij, en velen met ons, besluiten:

° Opsluiting in gesloten centra is in strijd met de fundamentele rechten van minderjarigen en van asielzoekers.

° De beslissingen tot opsluiting zijn willekeurig. Er wordt misbruik gemaakt van de gesloten centra: meer dan 50% van de vastgehouden personen wordt na een tijd gewoon vrijgelaten.

° De kost van de gesloten centra is hoog, zowel op menselijk als op financieel vlak.

° De gesloten centra zijn discriminerend. Zo zijn bijvoorbeeld de termijnen voor beroepen in de asielprocedure korter in de gesloten centra dan erbuiten.

*Op 12 oktober 2006 werd de Belgische Staat veroordeeld door het Europees Hof voor de Mensenrechten in Straatsburg, in de zaak van het Kongolese meisje Tabitha. Het Hof sprak van "onmenselijke en vernederende behandeling", van een schending van het Europees Mensenrechtenverdrag, EVRM.*⁶⁵

Ook hier staan we weer niet alleen met onze opvatting dat de gesloten asielcentra moeten worden afgeschaft.

Het F.A.M. dat toch een zeer groot deel van het middenveld groepeerd, en vele personen zoals o.m. Ludo Abicht⁶⁶ pleiten voor het afschaffen van de gesloten centra.

5. Algemeen besluit

1. Elke mens heeft het recht op een menswaardig bestaan en het recht op migratie. Dat kan maar verwezenlijkt worden met een beleid van rechtvaardige en duurzame- economische- en sociale ontwikkeling in de wereld en met een volledige ontwapening.

2. Tezelfdertijd moet er een ander asiel- en migratiebeleid komen die het recht op een menswaardig bestaan en het recht op migratie voorziet.

3. Dit migratie- en ontwikkelingsbeleid moet gerealiseerd worden op Europees vlak. België moet daarin een voortrekkersrol spelen.

4. Ondertussen moeten de gesloten asielcentra en gedwongen uitwijzingen worden afgeschaft omdat ze inhumain zijn.

5. Ondertussen moeten De Mensen Zonder Papieren die in ons land verblijven worden geregulariseerd, omdat we uitgaan van het recht op migratie en ook omdat het onmenselijk is een rechteloze kaste te laten bestaan. De politici en de overheid zijn tenslotte ook mee verantwoordelijk voor het verblijf van tienduizenden "illegalen" in België.

Pol Van Camp
10-01-2007

61 CAW memorandum aan de Federale regering 2003

62 Parlementaire Vraag nr. 634 van de heer Mark Verhaegen van 31 mei 2005

Antwoord nr QRVA 51 087 van 18 juli 2005

63 Zie rapport Vluchtelingenwerk e.a. over de toestand in de gesloten centra okt 2006

64 Voorstel neergelegd op 21 dec 2006

65 http://www.vluchtelingenwerk.be/doc/Perstekst_13_oktober_2006_PC_Tabitha.doc

66 in samenleving en politiek 6/1999

Nawoord.

Op 22 juli 2007 overhandigde formateur Yves Leterme zijn nota aan de onderhandelaars voor een nieuwe regering. Nadien op 7 juli kwam er een gewijzigde nota tot stand.

Wanneer we de voorstellen lezen i.v.m. asiel, migratie en regularisaties dan zijn we ontgoocheld.

Zijn voorstellen komen in gener mate tegemoet aan de verzuchtingen van de vluchtelingen.

Ze zullen bovendien de problemen van migratie en van de tienduizenden mensen zonder papieren niet oplossen.

Zie de nota's van de formateur en onze bedenkingen op

10-8-2007

Samenvattende gegevens over vluchtelingen en asiel en migratie

* **Vreemdelingen in België: 932.161** vreemdelingen op 1-1-2007

* **Vluchtelingen in de wereld** : 4 milj. mensen werden in 2006 verdreven uit hun huizen door conflicten of door schending van de mensenrechten. Dat is tweemaal zoveel als in 2005, zo blijkt uit een rapport van de Noorse ngo Noorse Vluchtelingenraad (NRC).

Wereldwijd waren eind 2006 zo'n 25 milj vluchtelingen en 24,5 miljoen mensen op de vlucht in hun eigen land.

* **Geldtransfers van migranten naar hun thuisland**: Bijna 200 miljoen migranten uit alle hoeken van de wereld stuurden vorig jaar 267 miljard dollar naar hun thuisland, waarvan 204 miljard dollar terecht kwam in ontwikkelingslanden. In totaal tellen de transfers het dubbele van het budget van de officiële ontwikkelingssamenwerking.

* **Emigratie van Belgen naar het buitenland**: de laatste 50 jaar gestegen van zo'n 7.500 naar een 20.000

* **Het aantal asielaanvragen** is de laatste 10 jaar gedaald van 42.691 in het jaar 2000 tot 11.725 asielaanvragen in 2006. Dit is natuurlijk het gevolg van de verstrengde asielwetgeving en niet omdat er minder vluchtelingen zijn.

De laatste 7 jaar : 142.792 aanvragen

* **Aantal erkenningen** ⁽⁶⁷⁾ : schommelen de laatste jaren tussen 1.000 en 2.000 per jaar. De laatste 7 jaren 13.788 erkenningen.

* **Regularisaties in 2006** (1) : Er werden 10.207 personen geregulariseerd

* **Gedwongen uitwijzingen** (1): 8.914 in 2006

* **Vrijwillige terugkeer** (1): 2.810 in 2006

* **Dossiers nog in behandeling op 1-1-2007** : 40.835 dossiers in behandeling. (23.504 dossiers bij DVZ voor regularisatie art 9, en 6.118 dossiers nog in behandeling voor asiel op het commissariaat en 11.213 dossiers nog in behandeling vaste beroepscommissie)

* **Opvangcapaciteit vluchtelingen in open centra**, Rode Kruis, Vluchtelingenwerk e.d.
Op 2.2.2007: 15.555 plaatsen waarvan 11.632 werden ingenomen en 2.881 pl vrij.

* **Opvangcapaciteit van gesloten asielcentra**: (1) Dienst Vreemdelingenzaken beheert momenteel 5 gesloten centra : de Centra voor Illegalen te Merksplas, Brugge en Vottem; het Repatriëringscentrum 127bis te Steenokkerzeel;

het Transitcentrum 127 te Melsbroek. Hieraan dient het INAD-centrum te worden toegevoegd. Dit centrum bevindt zich net zoals het Transitcentrum 127 op het luchthavendomein en vangt personen op aan wie de toegang tot het grondgebied is geweigerd.

Geliddeld waren er in 2005 zo'n 528 opgesloten en werden er in totaal 8.191 vluchtelingen opgesloten. Voor het beheer waren er in 2005 zo'n 711 personeelsleden nodig.

* **Aantal kinderen in een gesloten centra**: in 2006 werden er 766 kinderen opgesloten in gesloten centra. In het gesloten centrum 127bis van Steenokkerzeel waren er 242 gezinnen met 537 kinderen. In het gesloten

67 DVZ geeft geen uitleg of deze cijfers over erkenningen, uitwijzingen en vrijwillige terugkeer van asielaanvragers slaan op asielaanvragen van 2006 of van de vorige jaren. Uit de feiten blijkt dat het gaat over hangende dossiers.

centrum van Merksplas zaten er 121 gezinnen met 229 kinderen. . (DS 31-7-2007)

Deze zitten er niet allemaal tegelijk. Volgens het jaarverslag DVZ steeg het aantal opsluitingen van gezinnen van 81 in 2004 naar 247 in 2005 en van de kinderen van

*** Raad van State:** Tot de inwerkingtreding van de nieuwe asielprocedure kunnen de asielzoekers een beroep indienen bij de Raad van State tegen een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. Dit beroep kan de aangevochten beslissing schorsen en/of vernietigen.

Negatieve beslissingen CGVM de laatste 7 jaar in totaal : 82.903. Daarvan 33.469 verzoeken tot schorsing en 581 werden geschorst of 1,7% en 38.544 aanvragen tot vernietiging 679 of ook 1,7 %

*** Opgepakte personen met onwettig verblijf:** De nationaliteit van de personen in onwettig verblijf die door de politie worden opgepakt geeft wellicht een verre van perfect beeld van de samenstelling van de onwettig verblijvende populatie. Het is echter momenteel de beste indicator waarmee we voor ons land op globale wijze de samenstelling van die populatie kunnen vatten. Volgens het jaarverslag van de politie is het aantal onderschepte personen in onwettig verblijf in België in 2006 (op het grondgebied en aan de Schengen-buitengrenzen) gestegen met 4,6%. In 2004 waren er 31.584 en 27.466 in 2005 en vorig jaar 28.747.